

Roger Hessel

GERARDINO

Van café-chantantzangers tot revue-gezelschap

2014

Roger HESSEL

* enkel voor eigen gebruik - niet te koop *

GERARDINO

van café - chantantzangers
tot revuegezelschap

aanpassing lay-out & volledige inhoudstafel: Johan Morris 17-10-2021

Voorbeschouwing

Dat Vlaanderen langer dan de ons omliggende landen een paradijs voor marktzangers was, is voldoende gekend. Het duurde tot omstreeks 1956 vooraleer de allerlaatste markt- en straatzangers uit ons straatbeeld verdwenen waren. Maar naast die “*straatanimators*” had muziekland Vlaanderen ook nog andere publiek-trekkers. En ook zij stierven kort na de Tweede Wereldoorlog een stille dood. Ik heb het over de café-chantanzangers.

Halfweg de 19de eeuw kwamen zij bij ons de kop opsteken, of moeten we zeggen de stem verheffen. Het verenigingsleven met de herbergiers op kop, zochten naar nieuwigheden om vooral de jaarlijkse kermisdagen muzikaal nog wat attractiever te maken. Daarom deden ze beroep op allerhande zangers en muzikanten, die de mensen naar hun café moesten lokken. Door dit initiatief kreeg het caféchantant in Vlaanderen stilaan vaste vorm. Vooral in Antwerpen met zijn diversiteit aan inwoners, scheerde het hoge toppen. Maar ook in Brussel, Gent en Brugge bloeide het café chantant.

Waarschijnlijk vanuit Frankrijk naar hier overgewaaid, won het caféchantant gestaag aan populariteit in Vlaanderen. Aanvankelijk vertoonden de zangers en zangeressen die in dergelijke cafés zongen, geen noemenswaardig verschil met onze plakkaat- en latere marktzangers. Iedereen die dacht te kunnen zingen, kon er zijn liedjes kwijt. De toehoorders beslisten achteraf zelf wel wie er het meest “*aan den bak*” mocht komen. De enen kenden vanzelfsprekend meer succes dan de anderen. Al vlug werden de onvermijdelijke selecties doorgevoerd. De besten hadden gauw door dat hun gezang hen financieel wat kon opleveren, en langzaam maar zeker bouwden ze een bescheiden repertoire op. Dat brachten ze dan in hun vertrouwd zanglokaal, voor een meestal trouw publiek. Onder die toehoorders waren er ook weleens andere caféuitbaters. Vielen de zangers in hun smaak, dan vroegen ze om ook in hun café, en vaak tegen betere voorwaarden, hun liedjesprogramma te brengen. Zo ontstond een nieuw soort amusement, en de caféchantantzanger kreeg een aparte plaats in de volksmuziekwereld.

Meestal bleven ze gelegenheidszangers, omdat hun eigenlijk beroep hen toch wel een grotere bestaanszekerheid gaf. De fiscus was in die tijd nog geen spelbreker zodat ze probleemloos konden cumuleren. Toch geraakte het caféchantantgebeuren in West-Vlaanderen nooit zo ingeburgerd als dat in Antwerpen, Brussel of Gent wel het geval was.

Caféchantanzangers hadden het ook gemakkelijker dan hun collega's op markten en pleinen. In tegenstelling tot die liedjeszangers, waren zij niet verplicht om hun teksten uit te schreeuwen. Ze hoefden in die kleine ruimte van het café niet bang te zijn dat hun stem verloren zou gaan. Iets wat hun zangkwaliteiten zeker ten goede kwam. In het café konden ze hun liedjes op een waardige manier brengen, in een meestal verwarmd lokaal, want caféchantant was vooral een winters amusement.

Ook hun repertoire zag er enigszins anders uit. Caféchantanzangers bezongen geen moorden of ongelukken. Sensatiezangers waren ze helemaal niet.

Actuele liederen, eventueel met uitzondering van oorlogsliederden, stonden nauwelijks op hun programma. Sociaalkritische liederen daarentegen waren uit hun repertoire niet weg te denken. Dergelijke liederen verwezen meestal naar actuele, al dan niet politieke gebeurtenissen. Sociaalkritische liederen zaten vooral verweven in korte sketches. Ook duetten waren erg populair.

Het repertoire in de meer “*neutrale*” middens waren enigszins braver dan in links-politiek georiënteerde caféchantants, waar heel wat strijdlieden werden opgevoerd. We denken dan vooral aan Karel Waeri die in de tweede helft van de 19de eeuw, in bepaalde Gentse caféchantants een vaste waarde was. Zijn bijtende politiek geïnspireerde liederen op vooral plaatselijke politici en op de clerus, werden door zijn publiek fel gesmaakt. Zijn liedteksten, die soms echte parels van volkse dichtkunst zijn, staken schril af tegen de teksten van het doorsnee marktlid.

Net zoals de marktzangers zongen caféchantantzangers hun teksten op bestaande melodieën. Een van de weinige uitzonderingen op die regel vormde het echtpaar Ellegiers-Jacobs. Ellegiers componeerde de melodieën, terwijl zijn vrouw er teksten op schreef.

De meeste café-chantantzangers na 1900, bedachten zich ook met klinkende benamingen zoals “*Romancezanger*”, “*Charmezanger*”, of “*Karakterzanger*”, wat dat laatste ook mag betekenen. Zelden gebruikten ze het woord “*kluchtzanger*”. Waarschijnlijk leunde dat volgens hen te dicht aan bij de marktzangers. Daarom noemden ze zich liever “*Luimige Komiek*”. Waren ze toch niet zo zeker van een of andere plezierige tekst, dan verontschuldigten ze zich als het ware bij het publiek. Dat deden ze door vooraf te vermelden dat het lied nogal “*boertig*” moest gezongen worden.

In tegenstelling tot de meeste marktzangers, zochten caféchantantzangers dikwijls toenadering tot elkaar. Zo manifesteerden ze zich als een (occasioneel)duo, trio of groep. Veel van die zangers verzeilden later in de revue- en cabaretwereld. Na 1900 begonnen in Vlaanderen nogal wat (vooraanstaande) toneelacteurs en actrices hun carrière in het caféchantant. Zo kreeg ik als kleine jongen tijdens de Tweede Wereldoorlog, voor het eerst de grote Jenny Tanghe te zien. Zij trad er als zangeres op in café “*Brasseur*” tijdens de Torhoutse kermisdagen.

Hoe dicht caféchantantzangers verwant waren met de marktzing bewijst het feit dat sommige marktzangers tijdens de strengste wintermaanden, hun heil zochten in het caféchantant. Dan denk ik vooral aan Frans Jacobs, en in mindere mate ook aan Tamboer.

Het was door mijn interesse voor het caféchantant dat ik onwillekeurig terugdacht aan de groep “*Gerardino*” uit het West-Vlaamse Rumbeke. Niet enkel omdat zij tussen 1930 en 1950 in de provincie West-Vlaanderen razend populair waren, maar vooral omdat ze bij mij nogal wat jeugdherinneringen oproepen.

Als zevenjarige knaap mocht ik tijdens de Tweede Wereldoorlog met vader en moeder, voor het eerst mee naar hun optreden in Torhout. Elk jaar ter gelegenheid van kermis, traden ze drie avonden na elkaar op in de feestzaal van café “*De Torhoutsche Duif*”, bij uitbater Georges Roels.

Al die herinneringen zijn bij mij jarenlang blijven sluimeren. Dat heeft er mij uiteindelijk toe aangezet om de revue-en cabaretgroep “*Gerardino*” uit de vergeethoek te halen. Maar hoe begin je aan zoiets?

Sporen van de groep waren er niet te vinden. Persartikels en interviews die waarschijnlijk toch wel in plaatselijke weekbladen zijn verschenen, vond ik niet. In leven zijnde spelers of eventuele familieleden die mij op de rails konden zetten kende ik evenmin.

Er restte mij nog enkel een telefoongids van Roeselare en omstreken, om de naam “*Vanlake*” op te zoeken. En of ik die vond, zelfs in vier verschillende schrijfwijzen.

Gelukkig vond de directeur van C.B.R.T., het bedrijf waar ik werkzaam was, het een mooi initiatief. Ik mocht telefoneren op kosten van het bedrijf.

En na een achttal telefoontjes was het raak. Ik vond Maurice Vanlake zoon van Camiel Vanlake, en ooit een der jongste acteurs van de groep. Hij vertelde me dat hij en zijn nicht nog de enige overlevenden van de groep “Gerardino”, waren. Gelukkig was mijn contactman een joviale man en een boeiend verteller, die als tachtigjarige nog een zeer goed geheugen had.

Toen ik ook de dochter van stichter Maurice Vanlake senior, namelijk Liliane Vanlake in Berchem opbelde, was ze zeer verrast. De nacht voordat ik haar telefoneerde had ze namelijk gedroomd over de tijd dat ze met de groep ging optreden. Zij hoopte ook dat er ooit iemand op het idee zou komen om over “Gerardino” iets te schrijven. Van toeval gesproken....

Liliane had gelukkig een schat aan foto's bijgehouden, die ze mij maar al te graag ter beschikking stelde.

Met mijn opzoekingswerk had ik nooit de bedoeling om daarover een boekje samen te stellen. Het was er mij enkel om te doen documentatiemateriaal te verzamelen, zodat de groep niet in de vergeetput zou geraken. Iets wat jammer genoeg met veel café-chantantzangers wel is gebeurd.

Maurice Vanlake senior, stichter en leider van de groep "Gerardino"

De beginperiode van “Gerardino”

Niets liet vermoeden dat de broers Maurice en Camiel Vanlake uit het West-Vlaamse Rumbeke ooit de stichters van een revuegezelschap zouden worden. Van artiesten in hun familie was er hoegenaamd geen sprake. Vader Henri was een eenvoudige seizoenarbeider, die in “*het Fransche*” zijn boterham verdiende, terwijl hun moeder, Marie Vanderheeren, een hardwerkende huisvrouw was, die als naaister van manshemden voor een “*bijverdienste*” zorgde.

Marie kon heel mooi zingen, maar dat was dan wel het enige wat de twee broers in die richting kon duwen.

Camiel en Maurice, tweeëntwintig en twintig jaar oud, genoten kort na de Eerste Wereldoorlog enige bekendheid, omdat ze in een “*Rumbeeks*” café weleens een liedje “*plasseerden*”. Veel vroeger konden zij die bekendheid niet hebben, want Marie was nogal een godvruchtige moeder. Zij stond erop dat haar kinderen zich tot hun twintigste enkel in de “*patronage-zaal*” mochten amuseren.

Veel cafébazen hoopten er uiteindelijk op dat de broers de zondagavond bij hen zouden binnenvallen, want dat zorgde voor veel volk en altijd voor veel ambiance.

Het werd gauw duidelijk dat vooral Camiel, een niet te onderschatten bagage aan komisch talent bezat. De broers boeiden de toehoorders niet enkel met hun liedjes maar vooral ook met hun plezierige bindteksten

Dat was ook Camiel en Maurice Vanlake zelf niet ontgaan, en er rijpte bij hen een plan. Ze zouden in de cafés, behalve hun liedjes ook kleine sketches op voeren. En dat legde hen geen windeieren. De aanbiedingen lieten niet op zich wachten, wat hen verplichtte om regelmatig voor aanvulling en vernieuwing te zorgen. Op zekere dag besloten ze om ook hun zuster bij hun optredens te betrekken. Net als haar twee broers had zij een zachte, melodieuze stem. Zoals haar broer Camiel, verstond ook zij de kunst om het publiek probleemloos aan het lachen te brengen. Zeker in die tijd was vrouwelijk komisch talent eerder schaars, zodat ze in niet geringe mate bijdroeg tot het succes van het intussen gevormde trio.

Hun optredens bleven ook niet beperkt tot de plaatselijke cafés. Ook buiten de gemeente werden ze graag geziene gasten. Zonder het zelf te beseffen groeiden ze steeds verder weg van het echte caféchantant. Ze evolueerden tot een trio dat het midden hield tussen revue en cabaret. Vooral stichter Maurice Vanlake vond de tijd rijp om op het trio ook een naam te kleven.

Iedere groep of zanger die zichzelf respecteert, zoekt immers naar een passende artiestennaam. Dat was zeker het geval in de caféchantant- en revuwereld. En zij waren daarop geen uitzondering.

In de jaren tussen de twee wereldoorlogen waren het vooral Italiaans klinkende (voor)namen die erg in de mode waren. Namen als Leonski (Leon Desmet), Mento (Germain Vanderhispaillie), Fransky en andere Emilio's, waren in die tijd een begrip binnen het West-Vlaamse caféchantantmilieu. Waarom en hoe die traditie ontstond is voor mij een raadsel. Ook Maurice en Camiel wilden met die mode meegaan.

Bij het zoeken naar een passende naam liet Maurice zich inspireren door de naam van zijn zuster Gerarda. Na wat over en weer gepraat bereikten ze daarover een akkoord. De naam “*Gerardino*” werd onder de doopvont gehouden. De groep werd

niet enkel binnen de provincie West-Vlaanderen een begrip. Zelfs in grote delen van Oost-Vlaanderen waren ze graag geziene gasten.

Ook binnen het wereldje van het caféchantant, de revue en het cabaret, werd Gerardino een groep met aanzien.

In die middens was het nogal een gewoonte om met “*gastvedetten*” te werken. Het publiek apprecieerde dergelijke nieuwe gezichten. Trouwens, verandering van spijs doet eten.

Vanwege hun zangtalent legde “Gerardino” vanaf het begin de nadruk op het brengen van zangnummers. Alle genres zoals romances, liefdesliederen en sociaal-kritische liederen kwamen daarbij aan bod. In de volksmond werd de groep niet voor niets “*De Zangers*” genoemd.

Zowel in plezierige als droevige sketches, bleef het lied een belangrijke plaats bekleden. Het was immers een constante voor die tijd, dat de meeste sketches doorweven werden met liedteksten.

Bij het opvoeren van een of andere triestige sketch gebeurde het niet zelden dat er tussen hun publiek, mensen waren die hun tranen niet konden bedwingen. De periode waarin ze optraden leende zich daar ook toe. Zij waren immers actief tijdens de crisisjaren dertig van vorige eeuw, tot kort na de Tweede Wereldoorlog. Tijdens die periode was het bij de bevolking armoe troef. Velen herkenden zich in de inhoud van sketches die handelden over dingen die de werkende klasse zelf meemaakte.

Zo herinner ik mij nog een sketch uit de late oorlogsjaren. Het verhaal handelde over een zevenjarig kind, dat uit hongersnood een brood ging stelen bij de bakker. De rol van het kind werd gespeeld door een Gents meisje genaamd “*Jeanette Lebleu*”. Vraag mij niet of dat een artiestennaam dan wel de werkelijke naam was van het kind.

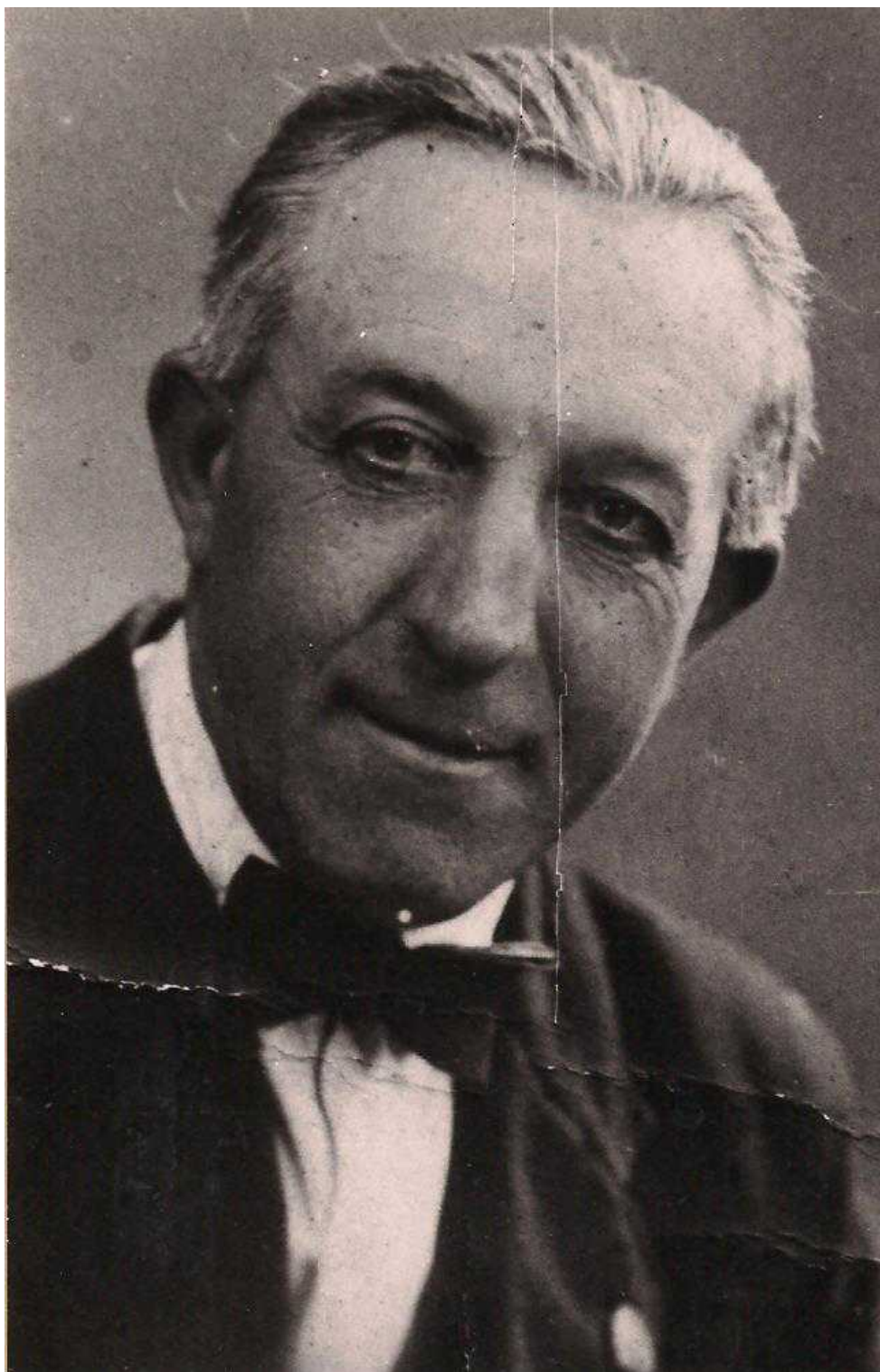
Ik herinner mij nog levendig die sketch tijdens een optreden van Gerardino in Torhout, en hoe realistisch hij ook werd gebracht.

Maurice Vanlake had een beroep gedaan op de Torhoutse violiste Denise Vierstraete, om met haar viool het lied in die sketch te begeleiden. De vrouw werd door de sketch zo emotioneel dat ze wenend de scene verliet.

De mensen in de zaal leefden zo met het gebeuren mee, dat ze oorverdovend begonnen te applaudisseren.

Ongetwijfeld zaten er in de zaal mensen waarvan hun kinderen in gelijkaardige omstandigheden leefden. Het was dus niet te verwonderen dat er vooral met het kind werd meegeleefd.

Het acteertalent van het kind was zo sterk, dat de mensen het verschil niet meer zagen tussen fictie en werkelijkheid.

Camiel Vanlake

Gerarda Vanlake

Hoe ging “Gerardino” te werk?

Zonder de verdiensten van zijn broer en zuster te willen minimaliseren was Maurice Vanlake naast de stichter van de groep ook de “*duivel doet al*”. Al drukten ze alle drie hun stempel op de groep, toch was Maurice de grote bezieler.

Naast bestaande Nederlandstalige liederen zong hij ook eigen teksten en maakte zelfs vertalingen van Franstalige en Engelstalige nummers. Ook de sketches werden grotendeels door hem op papier gezet, terwijl de andere leden wel ideeën aanbrachten.

Er kwam geen kostuum op het toneel die niet door Maurice ontworpen, en aan elkaar genaaid was. Wanneer de groep later uitgroeide tot een waar revue-gezelschap, kwamen er zelfs lichteffecten aan te pas. Ook die installatie werd door hem uitgedokterd en ineen geknutseld. En alsof dat alles nog niet genoeg was, zorgde hij voor de talrijke contracten met zaalhouders over de hele provincie. Gerardino nam bij Maurice zoveel tijd in beslag dat hij uiteindelijk zijn dagelijkse job opgaf, om zich “fulltime” met de groep bezig te houden.

Toen Maurice Vanlake huwde met de Oostendse Yvonne Dedrie, bleek al gauw dat ook Yvonne een niet te onderschatten aanwinst voor de groep betekende. Hoewel ze niet de minste ervaring had met toneel, revue of caféchantant, was ze als zangeres de evenknie van haar schoonzuster. Als comédienne miste ze wel het aangeboren talent. Het gebeurde wel meer dat ze tijdens een sketch haar lach niet kon bedwingen, wanneer vooral Camiel improviserend tewerk ging. Maar ook dat werkte aanstekelijk op het publiek. Naast het toneel was Yvonne een onbetaalbare hulp voor haar man.

Alle activiteiten die zich zowel achter als op het toneel afspeelden werden gezamenlijk door alle leden van de groep gedaan. In de hedendaagse showwereld is dat ondenkbaar. Nu zijn impresario's, producers en regisseurs niet meer weg te denken. De zaalhouders of inrichters van allerlei gemakkelikheden kennen maar al te goed de grillen van mensen die zich vandaag artiest noemen en morgen al in de vergeethoek zitten.

Peperdure geluidsinstallaties met een ongeoorloofd decibelgehalte, zorgen er nu voor dat de stemmen van de zangers over gemoduleerd worden. “Gerardino” had in de beginjaren niet eens een micro, en toch werden ze tot in de uithoeken van de zaal gehoord en begrepen. Daar waren twee redenen voor, ten eerste de artiesten articuleerden goed, en ten tweede het publiek kwam toen nog om te luisteren. De tijden zijn intussen fel veranderd. Nu telt enkel nog “AMBIANCE”. De inhoud van een lied is vandaag de dag van geen belang meer.

Zoals ik al zei zorgde Maurice Vanlake voor de contracten. Daarvoor ging hij meestal zelf de zaalhouders opzoeken. Waren deze geïnteresseerd dan stelde hij hen voor om de zaal aan de minimumprijs te huren en de opbrengsten te delen.

Die manier van handelen werd door de meeste zaalhouders aanvaard. Toch gebeurde het, zeker in hun beginperiode, dat een (voorzichtige) zaalhouder de volle prijs voor zijn zaal eiste. In dat geval ging de volledige opbrengst van de avond naar de groep.

Yvonne Dedrie

Een avondoptreden dat ongeveer twee uur duurde, bestond altijd in twee delen. Tijdens de pauze, kwam er dan meestal iemand in de zaal om broodjes met kaas verkopen. Stel je voor, tijdens en kort na de oorlog broodjes en kaas....

De bekendheid van de groep werd zo groot dat zelfs radio Kortrijk nu Radio 2 West-Vlaanderen, elke zaterdag tijdens de muziekkalender, zijn luisteraars informeerde, over waar en wanneer de groep in de provincie optrad. In die tijd typeerde dat de waarde van de groep.

In 1945 kwamen opnieuw twee personages de groep “Gerardino” versterken, namelijk Maurice Vanlake de zoon van Camiel, en Liliane Vanlake de dochter van Maurice en Yvonne. Waar ze eerder al occasioneel hun steentje bijdroegen, kwamen ze de groep nu definitief vervoegen. Vooral Liliane had bij het publiek al een zekere bekendheid. Ze was amper zeven jaar toen ze haar vuurdoop bij de groep met succes had doorstaan. Onder de naam “Bel Ami” kon zij als piepjong zangeresje, de mensen in de zaal tot tranen toe bewegen.

Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog, Liliane was toen dertien jaar, bracht zij een lied op de planken dat weinig mensen onberoerd liet. Het was een tekst die door haar vader werd geschreven, en die opgedragen werd aan de politieke gevangenen en weggevoerden naar Duitsland.

Het hoeft geen betoog dat een dergelijk lied, kort na de bevrijding een overweldigend succes kende.

Het lied onder de titel “Zieleleed”, werd gezongen op de melodie “Den Dronkaard”. Jammer genoeg is dat niet de originele titel zodat we er nu het raden naar hebben wat de originele zangwijze is.

Het zevenjarig zangeresje “Bel Ami” alias Liliane Vanlake

Zieleleed

**Gemaakt door Maurice Vanlake en
opgedragen aan de politieke gevangenen
en weggevoerden naar Duitsland en
met veel bijval gezongen door de kleine “Bel Ami”**

Muziek: Den Dronkaard

1

*In een kleine en reine armoedige woon
Zat een meisje en een brave vrouwe
Stil te treuren, voor zij die zij waren gewoon
In hun midden, nu waren z'in rouwe
d'Oorlog brak hun geluk, vadertje kwam niet weer
Weggesleept door de duitsche barbaren
In een kamp doodgekweld, door het nazigeweld
Gemarteld geslagen neergeveld*

Refrein

*Moedertje lief, laat uw kleine uw lijden verzachten
'k Weet uw verdriet, omdat g'hem niet wederziet
Dat gevloekte land, heeft ons g'luk en ons leven gebroken
Wat lijdt uw hart
Ik voel met u die groote smart*

2

*Kind het is ongehoord, wat uw vadertje lief
Als zoo velen, daar hebben geleden
Ik herlees nog zooveel, dan zijnen laatsten brief
Gedenk mij daar in uwe gebeden
Wat geen mensch, geene pen, kan beschrijven wat wij
In die kampen daar moesten verduren
Die folteringen groot, zijn velen hunne dood
Duitschland uw verantwoording is groot*

3

*Moeder staak uw getraan laat ons beide tezaam
't Leven lang aan ons vadertje denken
Wees nu moedig zoek troost want uwe kleine kroost
Vraagt u: voldoe vader zijn laatste wenschen
Dat gevloekt beulenras die zooveel lijden bracht
Is verslagen, als wij gaan ze lijden
Vergeven doen wij 't niet moedertje weet ge niet
Vader daar op ons neer ziet*

Slotrefrein

*Hoeveel als wij, zijn nu van hun geliefden gescheiden
Hoeveel als wij op de wereld ach hoevele lijden
't Vergoten bloed van al deze martelaren
Honger en lij - vreekt hunne daden
Dat eischen wij*

Wegens het gebrek aan een passend vervoermiddel werkte “Gerardino” bij hun optredens zelden met decors. Wanneer het een sketch betrof die zich binnenhuis afspeelde beperkte zich dat tot een tafel en enkele stoelen die ze van de zaalhouder in bruikleen kregen. Het waren vooral de kostuums, die een meerwaarde gaven aan hun sketches. Ze noemden zich ook niet zomaar “transformatie-zangers”.

Voor een optreden dicht bij huis namen de spelers simpelweg de fiets. Voor de verre verplaatsingen maakten ze - indien mogelijk - gebruik van het spoor. Al de kostuums werden dan in één grote koffer opgeborgen, en met de trein meegezeuld. Aan het eindstation stond er volgens afspraak, iemand om de groep samen met de koffer ter bestemming te brengen. Na de Tweede Wereldoorlog schafte Maurice Vanlake zich een tweedehands Minerva aan. Daardoor verliepen de verplaatsingen een stuk vlotter. Uit de periode dat ze zich met de trein verplaatsten vertelde “Maurice junior” - zoals we de zoon van Camiel Van Lake voor een goed begrip zullen noemen - mij de volgende plezierige anekdote:

“Voor een optreden in Zande, een deelgemeente van Koekelare, was er met de plaatselijke inrichters overeengekomen om de groep aan de tramhalte van Leke op te halen. In Leke aangekomen, zagen ze, met uitzondering van een boer met paard en kar, niets dat op enig vervoermiddel duidde. Dat was voor Maurice het moment om enkele krachttermen uit zijn vocabulaire te toveren. Toen de leden van de groep daar al een klein half uur ongeduldig stonden te trappelen, kwam de boer op hen afgestapt met de vraag of zij misschien de groep Gerardino waren. Toen ze bevestigend antwoordden, nodigde de brave man hen uit om plaats te nemen op zijn boerenkar. De inrichters van Zande hadden dus toch hun contract nagekomen.”

Over de opbergkoffer die een onvervalste schipperskoffer was, vertelde Liliane mij:

“Vanaf mijn geboortjaar 1935 had de koffer een dubbele functie. Naast zijn gebruik als opbergkoffer diende hij tijdens de optredens vooral als bed voor mij. Dat bleef zo tot ik oud genoeg was om zelf in de groep mee te spelen, en dat begon sporadisch vanaf mijn zeven jaar.”

Toen Liliane mij haar verhaal deed dacht ik onwillekeurig aan de kinderen van onze vroegere marktzangers. Ook zij waren vaak de dupe van het beroep dat hun ouders uitgeoefenden. Hoe plezierig het voor de kinderen op dat moment misschien ook was, toch kwam er een tijd dat ze minder prettige dingen te verwerken kregen.

Zo vertelde Liliane mij dat ze meer dan eens tijdens de schooluren, insliep met haar hoofd liggend op de lessenaar. De lerares die de gezinssituatie kende, liet uit medelijden het kind meestal ook slapen. Toen Liliane mij dat allemaal vertelde meende ik bij haar toch een bittere ondertoon waar te nemen. Een gelijkaardig verhaal hoorde ik ook uit de mond van Marie Bauwens, de dochter van marktzanger Tamboer.

Maar het gevoel was dubbel en het bloed kruipt waar het niet kan gaan. Het doet een kind wel iets wanneer het in de belangstelling staat. Overal mee optrekken had het logische gevolg dat ook Liliane al heel vroeg de revue-microbe te pakken kreeg. Kinderen bij het revueleven betrekken was dus zeker geen exclusiviteit van “Gerardino”. En Liliane deed meer dan alleen maar zingen. In navolging van haar neef Maurice, volgde ze bij dezelfde dansleraar in Moeskroen eveneens privé-

balletlessen. Omdat de ouders van Liliane niet tevreden waren over de kwaliteiten van de balletleraar, stuurden ze hun dochter voor haar verdere opleiding naar een erkende balletschool.

Liliane als negenjarig balletdanseresje

Nicht en neef ontpopten zich al gauw tot een ballet-duo dat bij *de groep* niet meer weg te branden was. Maurice junior was vijftien jaar toen hij afgestudeerd was, en de groep kwam versterken. Hetzelfde jaar vonden de ouders van Liliane dat ook hun dochter genoeg bagage bezat, om het samen met haar neef waar te maken. Speciaal voor hen had de vader van Liliane - weer hij - een belichtinginstallatie ineengeknutseld. De kleurschakeringen die tijdens de dansnummers gebruikt

werden, waren voor die tijd spectaculair te noemen. Ze boden aan de mensen in de zaal een sprookjesachtige aanblik.

Tijdens hun beginjaren werd het jeugdig koppel aangekondigd als “*The Marlio’s*”.

Liliane en Maurice maakten hun debuut als “The Marlio’s in 1945

Later, wanneer ze de puberteit waren ontgroeid, werden ze voorgesteld als het duo “*Levenslust*”. Het danskoppel ontpopte zich steeds meer tot een onmisbare schakel in het geheel van “*Gerardino*”. Veel toeschouwers beschouwden hen zelfs als de vedetten van de groep.

Een prachtige studiofoto van het duo "Levenslust"

Van het danspaar herinner ik mij nog goed hun ballet dat ze opvoerden op de melodie "Rose Mousse", een langzame wals gecomponeerd omstreeks 1920 door Auguste Bosc.

7^a di violon

ROSE MOUSSE

8

rall.

a 7^a

rall.

a 7^a

FINE

rall.

8

Più vivo

rall.

a 7^a 7^a

rall.

a 7^a

rall.

a 7^a

“Gerardino” en de samenwerking met andere artiesten

Zoals alle caféchantant- en revuegezelschappen zat ook “*Gerardino*” niet verlegen met een artiestennaam meer of minder, waarmee ze trouwens de mode van de tijd volgden.

Waar bijvoorbeeld de Brugse zangeres Madeleine Beuckelaere bij de Gentse “*troep Fransky*” als “*Madame Hélène*” werd aangekondigd, zong ze als “*Madelon*” bij de groep “*Gerardino*”.

De samenwerking onder de verschillende groepen was een constante. Zo trad “*duo Vens-Dedecker*” uit Menen samen op met het “*duo Samyn*” uit dezelfde gemeente. Er was eveneens een nauwe samenwerking tussen het “*duo Samyn*” en de Gentenaar “*Julien Bullaert*”. Bullaert was zowat in heel Vlaanderen bekend. Zowel in het Antwerpse caféchantant “*De Moderne*” als in het Brugse socialistische zanglokaal “*t Keerske*” was hij een veel gevraagd café-chantantzanger. In Brugge vormde hij meestal een duo met de plaatselijke caféchantantzanger “*Leonski*” alias Leon Desmet. Van zijn kant speelde “*Leonski*” ook enkele seizoenen bij “*Gerardino*”.

De Gentse revuezangeres Judith De Vulder zong verscheidene jaren bij “*Gerardino*”, maar ze werkte ook samen met de groep “*Fisbach*” uit Gent, en met het “*duo Vermandel*”. Ook met een zekere “*O. Gusto*” vormde ze weleens een duo. Die enkele voorbeelden zijn maar een kleine greep uit de verstrengeling van caféchantant- en revueartiesten. Zoals we eerder al konden lezen gebeurden die “*uitwisselingen*” meestal omdat “*verandering van spijs doet eten*”. De toeschouwers verlangden op de duur naar nieuwe gezichten. Maar bij “*Gerardino*” was er een andere belangrijke reden waarom vooral Judith De Vulder, maar ook Madeleine Beuckelaere werden aangetrokken.

Hun samenwerking met “*Gerardino*” gebeurde vooral tussen 1929 en 1935, een periode die draaide rond de familiale toestand van Gerarda Vanlake. Zij trad in 1929 in het huwelijk met Gerard Aernout uit Elverdinge. Het jonge paar verliet meteen Rumbeke om zich in voornoemde gemeente te vestigen. Om actief lid van de groep te blijven was de afstand tussen Rumbeke en Elverdinge in die tijd toch wat groot. Of was er meer aan de hand? Uit de interviews met zowel Maurice junior als met Liliane maakte ik uit dat Gerard Aernout niet opgezet was met het artiestenleven van zijn vrouw.

Het koppel was pas drie jaar getrouwd als Gerard Aernout in 1932 aan een slepende ziekte overleed. Kort na de begrafenis keerde Gerarda terug naar Rumbeke, om haar intrek te nemen bij haar ouders. Dat bijna overhaast vertrek uit Elverdinge kan erop wijzen dat ze daar tijdens die drie jaren misschien niet zo gelukkig was, en heimwee had naar haar geboortestreek....

In Rumbeke teruggekeerd zocht zij opnieuw contact op met de groep. In 1935 hertrouwde Gerarda Vanlake met accordeonist Marcel Markey, om twee jaar later moeder te worden van een zoon. Het nieuwe gezin bleef wel bij haar moeder inwonen, die intussen weduwe was geworden.

Tijdens die moeilijke periode van hun zuster kon de groep Gerardino onmogelijk hun optredens stopzetten. Vandaar dat ze beroep deden op Judith De Vulder. Dit contact werd met de terugkeer van Gerarda niet meteen verbroken.

Maurice Van Lake zocht eveneens contact met het Izegemse “*duo Florentino*”, onder de leiding van Florent Werbrouck. De eis van Werbrouck was wel dat, zolang de samenwerking duurde, de groep zou optreden onder de dubbele naam “*Gerardino-Florentino*”. Niet iedereen binnen de groep “*Gerardino*” was daar even gelukkig mee. De samenwerking met Florent Werbrouck werd trouwens al na een paar jaar stopgezet.

Vanaf het moment dat zowel Maurice junior als Liliane voltijds opgenomen werden als vaste leden van Gerardino, deed de groep enkel nog occasioneel beroep op derden.

Madeleine Beuckelaere trad wisselend op onder de namen “Madelon” en “Madame Hélène”

*Bruggeling Jean Strubbe, de man van Madeleine Beuckelaere,
was de vaste pianist bij de groep "Gerardino".*

Julien Bullaert

Judith De Vulder

De liedbladen van Gerardino

Waar de marktzangers hun liedbladen tijdens hun marktoptredens verkochten, gebeurde dat bij de meeste café-chantantzangers aan de ingang van de zaal waar ze optraden. Dat was dan voor hun optreden en tijdens de pauze. De bladen werden verrijkt met fotomateriaal van de optredende artiesten. Ook “*Gerardino*” paste die methode toe.

Het is dankzij die foto's dat we sommige caféchantantzangers vandaag een gezicht kunnen geven. Hun liedbladen zijn soms het enige documentatiemateriaal dat wij vandaag van hen nog hebben.

Veel caféchantant- en revueartiesten zijn ook meestal onder hun artiestennaam gekend. Omdat deze enkel naar hun voornaam verwijst, is het vandaag zeer moeilijk, om niet te zeggen onmogelijk, om meer gegevens over hen te vinden. Men moet al veel geluk hebben om zonder kennis van hun familienamen naar bronnenmateriaal te zoeken. Daardoor verdween het merendeel van die mensen voor altijd in de anonimiteit.

Vanaf de eerste uitgave pakte “*Gerardino*” uit met een foto van het drietal Maurice, Camiel en Gerarda Vanlake. Het begon weliswaar heel sober, maar naarmate het succes toenam kwamen er ook meer foto's op het voorblad.

Ook gastvedetten *Leonski*, *Madelon*, *Judith* en het “*duo Florentino*” prijken op sommige van hun liedbladen. Enkel tijdens de Tweede Wereldoorlog bleven de foto's achterwege. Na 1945 fleurde alles opnieuw op, en kreeg het voorblad zelfs het uitzicht van een heus familiealbum.

Liedbladen hadden bij caféchantant- en revueartiesten niet dezelfde functie als bij de marktzangers. Waar het liedblad voor de marktzanger zijn enige bron van inkomsten betrof, was dat voor revueartiesten eerder een bijverdiensite. Liedteksten uit sketches waren op de blaadjes nooit te vinden. Ook de gepubliceerde liedteksten strookten niet altijd met wat ze in het programma van die avond brachten. Voor de toeschouwers was het vliegend blad dus eerder een herinnering aan het optreden.

Ook de oplagen van hun bladen waren beduidend lager dan bij de succesvolle marktzangers. Volgens Maurice junior schommelde het aantal liedbladen bij “*Gerardino*” rond de 150 exemplaren per uitgave. Ter vergelijking; de oplagen van Tamboer, Jacobs en Coppenolle schommelden tussen de duizend en vierduizend exemplaren per uitgave.

Hun eerste en ook kleinste liedbladen waren gevouwen blaadjes van 31cm bij 21cm terwijl de grootste exemplaren 50cm bij 32cm bedroegen, en daarmee volgden ze wel de trant van de marktzangers.

Het schrijven van eigen liedteksten ging bij “*Gerardino*” schijnbaar minder vlot dan het schrijven van sketches. Van de negentig teruggevonden liedteksten, zijn er slechts zeven door leden van de groep geschreven. Al hun gebrachte sketches waren wel altijd eigen werk.

HUIS VAN VERTROUWEN

WIELRIJDEURS !! OPGEPAST !!

Wilt gij ter trouw bediend worden

Wendt U tot het huis

Jerome Martin

Meenensteenweg bij de Nieuwe Gaz

ROUSSELARE

Grootste keus van Luxe-Veloc

BIJZONDERE MERKEN

ARDY EN SARCUS

OVERAL BEKEND VOOR HUN

— Lichloopen — Sterkte en Onverslijtbaarheid —

GROOTE HOEVEELHEID DAME-VELOES IN MAGAZIJN

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Voernamte onderscheiding in de 7^e tentoonstelling te Rousselaere

— jaar 1923 —

EIGENHANDIG WERK . . . GEWAARBORGD

— Verders alle Benodigheden —

GENADIGE PRIJZEN

Aan het Zangminnend Publiek

NIEUWE LIEDEREN

uitgegeven met veel bijval

DOOR DEN VERMAARDEN TROEP

GERARDINO

BESTAANDE UIT

GEBROEDERS & ZUSTER VAN LAEKE

Rodenbachstraat, 108, RUMBEKE

KOMIEK- EN ROMANOEZANGERS VAN EERSTEN RANG

Bevelen zich beleeerd aan voor het zingen voor Kermissen, Trouwfeesten, in Theater- en Cinemazalen, Bals, Soirées, enz., enz.

Een der eerste uitgaven van Gerardino: Een dubbelgevouwen blad omstreeks 1925.

Aan het zangminnend Publiek.

Iedereen vraagt de **SUCCESLIEDEREN** van den dag uitgegeven met veel bijval door de beroemde en onovertreffbare komieke Zangerstroepen

M. CAMILLIO
Luinige Komiek

MARIE-FLORENTINO
Ongeëvenaard in hun werk.

M. MAURICE
Romance Translator

Gerardino Florentino

Karakter- en Transformatiezangers

van eersten rang

Iedereen weet dat het Gezelschap GERARDINO, in Vlaanderen den grootsten bijval geniet, en in de steden Gent, Kortrijk, Brugge, Oostende, Blankenberge, Poperinghe, Yper, enz. ten huidige dage onovertreffelijk genoemd wordt.

Deftig werk. Prachtige Kostumen. Alid nieuwigheden. Succes verzekerd

Voor alle Inlichtingen wendt U tot M. Maurice VANLAEKE, 103, Rodenbachstraat, 103, Rumbeke.

iedereen zingt het Gaiete Succeslied
KOM MET MIJ.

Zinswijze : *Penez* moet niet
 uit het Fransch vertaald door *Alaïs* *Walsche*
Gerechten moet wel bijval • door *Stas* *Medison*

11

In de stille nacht
 Wil alles in vol geacht
 In een schone land
 Word' land hand a hand
 Fluisterd te gese
 Gaat een lullende
 En een menig leze
 Vraag bij haer een tris.

11

Maar met liefdenaast
En geliefden hart
Op het overvloedige
Spreek en tot leue licht
Verget mij liefste mijn
Ons liefde mag niet zijn
En met liefdenaast
Heelhaalde bij 't reu

III.

De beide ridders
Dese 't merke dat gong he
Naar ander grisk
Hie die blief in drak
In dit eerste oord
Dreht hij aan reffluend
Zou stief hy in den oer
Zwende nag heel soet.

¹⁰ *Reynolds*.

maar ook met mij
 Zal u altijd oprecht bevinden
 een goede met mij
 cult met mij bevinden zijn
 leeg u met mijn land
 en ik wil daar u hart en
 een peerd
 met: voor hen die verlaten
 met niet gedeeld van de
 vrouw die is dat de een
 om met met mij
 met mij u altijd trouw bemint
 en aan dit land
 en men kan niet gelukkig
 en men kan niet gelukkig

2029

SUCCESS! SUCCESS!
RAMONA

'k Veel in mijn harte wel liefdesmoed
 Vout een jonge meid
 Die mij heeft verleid
 Want ardent dat zij is in omgengaan
 Van ons diepste kien
 Becht zij mij in mijn

Requiem.
 Requiem I aanhoort toch mijne liefdeloofde!
 Requiem I stel mi toch even in uw gedachte
 Voor u wil ik groeten, al was ik op aarde nog heet
 Waar zijt ge bidden, die ik als een engelien aanschad
 Requiem I vergeet ik niet, als ik u misleed
 Requiem I wat ge hoovert, jaag haire leid
 Ik zal meenichen door u meen' het graf ingaan
 Requiem I aanhoort mijne liefde

2.

*L. See hier alle kinderen : alle vrie
Waar wij vroeger tijd
Met elkaar verdelde
's Avonds als ieder een eigen was
Kleuk ons beïnvloed
Als een een alleen

Maar nu is al mijn geluk voorbij
 Sleest gy mij len
 Kwaet ik van verdriet
 Al mijn kranken zijn wegge-
 Zeg ik u welken
 Aan mijn zijde was.

Maar neen, gij bent mijne Mariken niet
 Gij leeft in de nacht
 Enkel voor de pracht
 Later misschien denkt gij aan mij
 Dan is het te laat
 Afreis van de straat.

1990

Een kus op uw hand
Leidt u somtijds tot schand.

ZEDESCHNETS
Fingerring von E. Heilmert.
Langweil: Ich bitte ihre Hand, Madam.

Miss Ives dances
On all garrets

Wij en ons een goede raad tacken
Wacht u van d'hoeren
Die steeds leggen
U niet kan galesten in chommes
Een heel die galest uw hand keet
Is alijd op meer helen.

REFRAIN.

Zij kwam steeds uw hand maden
Dank een vrede al te meer
Zij kan de galest al te maden
Bied hem uw vrede al te meer
Te gij zij overal maden
En gij vrede vrede
Dank u een vrede, maden
Elden vrede al te meer vrede vrede
Een vrede die keet uw hand maden
Heeft vrede al te meer in u.

Hier 2 naar voren
 Klome geschieden
 Die worden later ook nu zachte kerkjes
 Schouw de die gaten
 Die fluitruiden
 Leven nu goed gevende kerk en kanten
 Dan denken zij luttel nu hand
 Maar wie is als nu hart uitland.

Waar zelf niet plating
Ook niet te schieting
Maar bloed is ook vreesd niet te coeding
Kleuren en zingen
? Heel moet groeten
Hadden een vaak een mannenhart brengen
Om uitgaak te doen van 't gedicht
Die anders nog slachende ziele
Scherfde
Maar als een hiet te kust madam

En hij zucht het ophem
 Dan zijn verzuken madam
 Doch gaarne 't jaarword gemaak
 Ziet voor 't g'e looven het madam
 Dat de maas u pleuwt
 Want eens bij d'eerde bij madam
 Staat ons manneke van op den
 Spet met zijn water min madam
 Of dan loope het vincerel.

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

Het blad dateert uit de periode 1929-1935. Het "duo Florentino" wordt in één adem vernoemd met "Gerardino".

Aan het zangrinnend Publiek

♦ ♦ ♦

NIEUWE LIEDERENBUNDEL

uitgegeven door het Beroemd en Onovertreffbaar GEZELSCHAP

GERARDINO

Overal waar ze optreden, zijn de zalen bomvol.

't Zijn de lievelingen van Stad en buitenvolk.

© 't Zijn de mannen die 't volk kunnen doen schaterlachen ©

Het gezelschap "GERARDINO" is gekend voor zijne Mijspeelen, Komieke drie & vier zangen, Duo's, Romansen.

© FANTASIENUMMERS & KLEUREN ©

Gerardino brengt voor 't voetlicht : Muziek, Tooneel & Zang.

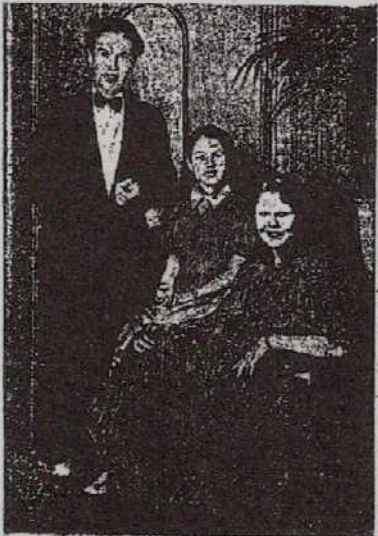
Klasieke Dansen, Stepdansen, Akrobaat.

Prachtige Kostumen - Altijd Nieuwigheden - Gezonde en deftige leute.

Voor alle inlichtingen wendt U tot den Bejaarder der groep : MAURICE VAN LAKE

Rodenbachstraat 235, RUMBEKE

De oorlogsjaren zijn begonnen. Meteen zien de liedbladen er wat soberder uit.

Mr & Mrs Maurice-Yvonne & Melle Liliane

Aan het zangminnend Publiek

Nieuwe LIEDERENBUNDEL
 uitgegeven door het
 Beroemd en Onovertrefbaar
**GEZELSCHAP
 GERARDINO**

Overal waar ze optreden, zijn de
 zalen bomvol. 't Zijn de lievelingen
 van Stad en buitenvol.

't Zijn de mannen die 't volk kunnen
 doen schaterlachen

Melle LILIANE (bijgenaamd BELLA)

Mr. KAMILIO
 De Koning van den lach

Prachtige Kostumen
 Altijd Nieuwigheden
 Gezonde en deftige leute

Het gezelschap "Gerardino,,
 is gekend voor zijne Blijspelen,
 Komieke drie en vier zangen, Duo's
 Romanen, enz.

FANTASIENUMMERS & KLEUREN

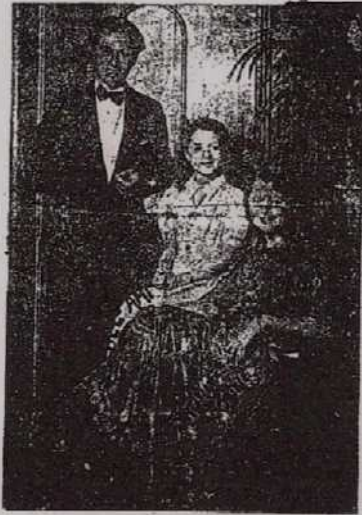
Gerardino brengt voor 't voetlicht :
Muziek,
Tooneel,
Zang,
Klasieke Dansen
Stepdansen, Akrobaat

Mme GERARDA
 Karakter Komiek

Voor alle inlichtingen wendt U
 tot den Bestuurder der groep:
Maurice VANL
 Rodenhachstraat,
RUMBI

Na 1945 keeg het liedblad zijn glans terug.

Mr & Mrs Maurice-Ivonne en Me Liliane

Aan het zangminnend Publiek

NIEUWE
LIEDERENBUNDEL

uitgegeven door het
Beroemd en Onoverstrefbaar
GEZELSCHAP
GERARDINO

Overal waar ze optreden, zijn
de zalen bomvol. 't Zijn
de lievelingen van
van stad en volk

't Zijn de mannen die 't volk
kunnen doen schaterlachen

The Marlios
(het jongste danspaar van België)

Het Gezelschap "Gerardino"

is gehand door zijne Blijspelen, Komieke drie en vier zangen, Duo's, Romanen, enz.

Fantasiënnummers **Prachtige** **Altijd** **Gezonde en**
en kleuren **Kostumen** **Nieuwigheden** **deftige leut**

GERARDINO brengt voor 't voetlicht:

MUZIEK	ZANG	STEPPDANSEN
TOONEEL	KLASIEKE DANSEN	AKROBAAT

Voor alle inlichtingen wendt U tot den Bestuurder der groep:

MAURICE VANLAKE
Rodonbachstraat, 235, RUMBEKE

M. KAMILJO
De Koning van den lach

M. GERARDA
Karakter Komiek

Me LILIANE (bijgenaamd BEL-AMI)

*Dat liedblad dateert uit dezelfde periode.
Ook Maurice junior prijkt nu op het liedblad.*

Herinneringen en anekdoten

Het is altijd interessant wanneer een geïnterviewde zich anekdoten herinnert, en ze dan nog ook smakelijk kan vertellen. Door mijn twee nog levende zegslieden van de groep “Gerardino”, Maurice en Liliane Vanlake, werd ik daarbij op mijn wenken bediend.

Tijdens mijn interview leek het al meteen duidelijk dat dertig jaar Gerardino niet allemaal rozengeur en maneschijn was. Niettegenstaande de onvermijdelijke spanningen was het overduidelijk dat de familieleden onderling toch een sterke band vormden. Wanneer het echter ging om poetsen bakken, spaarden vooral de broers Camiel en Maurice elkaar niet.

Het worstje.

Niet enkel bij de repetities maar ook tijdens een voorstelling durfden ze elkaar weleens een peer stoven. Dat was ooit het geval in de sketch “*Den truuk van moeder*”. De rolbezetting werd ofwel gespeeld door Camiel, (de vader), Yvonne, (de moeder), Liliane (de dochter), en Maurice (de dokter), ofwel Camiel (de vader), Gerarda (de moeder), Yvonne (de dochter), en Maurice (de dokter).

De sketch handelt over een conflict tussen vader en moeder, terwijl ze de toekomst van hun enige dochter bespreken. Zij is namelijk verliefd op een dokter. De dochter wil koste wat het kost haar vrijer in huis halen, iets waar moeder wel mee akkoord kan gaan. De vader is daar echter vierkant tegen. Het wordt dus een krachtmeting tussen moeder en dochter enerzijds, en de vader die er alleen voor staat. Toch blijft hij kordaat op zijn standpunt. “*De vrijer moet buiten blijven*”, dat is de vaste wil van vader. Maar ja, wat kan een man beginnen wanneer zijn vrouw en dochter samenspannen? En voor de moeder heiligde het doel de middelen.

Op een dag merkt moeder dat haar man in de kelder een droog worstje naar binnen heeft gewerkt, en dat brengt haar op een lumineus idee. Ze brengt haar dochter op de hoogte van haar idee, waarna de dochter ook haar lief inlicht.

Zij wil met een leugen om best wil haar man wat toegeeflijker maken in verband met de vrijage. Op het moment dat het drietal in de huiskamer zit, daalt moeder de keldertrap af. Knipogend naar haar dochter komt in gespeelde paniek terug naar boven, en vraagt haar dochter of zij misschien dat worstje uit de kelder heeft weggenomen. “*Dat worstje bevat immers een sterk rattenvergift*” roept ze. Die woorden jagen haar man de stuipen op het lijf, en hij voelt zich op slag zo ziek als een hond. Vrezend voor zijn leven staat hij als een radeloze man plots toe, dat de vrijer van de dochter toch in huis mag komen. “*En liefst zo vlug mogelijk*” voegt hij eraan toe. Tot zover de korte inhoud van de sketch.

Het viel de medespelers echter op dat vader Camiel nadat hij het worstje had verorberd, kokhalzend op het toneel was verschenen. Wat was er gebeurd? Zonder medeweten van de anderen had Maurice binnen in het worstje papier gestopt. Camiel die in al zijn haast om het toneel op te komen het worstje volledig in zijn mond stopte voelde pas op scene wat er was gebeurd. Voor het welslagen van de sketch kon hij dus niet anders dan de worst met papier en al naar binnen te werken. “*De truuk van moeder*” was een dolkomische sketch die overal, ook zonder sabotage, een groot succes kende en een aaneenschakeling van lachsalvo's teweegbracht.

*Een foto uit de sketch "Den truuk van Moeder"
met van l. naar r. : Camiel, Yvonne, Maurice en Gerarda*

De vechtpartij

Ook los van hun optredens waren ze er niet vies van om iemand een poets te bakken. Zo kwamen de broers Vanlake, samen met een derde persoon vreemd aan de groep, per fiets van een optreden. Tijdens het naar huis rijden gingen Maurice en Camiel met hun meerrijdende vriend een weddenschap aan.

De eerste fietser die kwam aangereden, zouden de broers van de fiets springen en onderling beginnen vechten. Dat alles zonder de fietser te hinderen.

Wanneer de fietser doorreed, dan zouden de broers aan hun vriend elk een pint betalen. Stopte hij wel, dan betaalde de vriend aan elk van de broers een pint.

De moed zonk de twee broers in de schoenen toen ze zagen dat de eerste naderende fietser de ondercommissaris van Roeselare was. Voor Maurice en Camiel stelde zich een dilemma; vochten ze niet, dan koste hen dat elk een pint. Vochten ze wel, dan riskeerden ze een proces. De gierigheid haalde het uiteindelijk van de wijsheid, en beiden wipten van de fiets en begonnen hun schijngevecht.

De ondercommissaris die nog de kwaadste niet was stapte af, herkende de twee broers en vroeg verwonderd: "*Mao jongens toch, gieder die zo goed overeenkomt, gaai gieder nu begin te vechten?*"

Toen Maurice hem vertelde hoe de vork in de steel stak werd er eens hartelijk gelachen. De politieman zette zijn weg verder en de weddenschap werd afgeblazen.

De pompiers

De volgende anekdote speelde zich af tijdens een optreden in Lombardzijde, waar Liliane en Maurice junior de sketch *“De pompiers”* opvoerden. Beiden moesten met elk een brandslang in de hand achteruitgaand, elk aan een zijkant de scène verlaten, om dan samen terug de scene op te komen, en elkaar opnieuw kruisen.

Door een onoplettendheid van Maurice viel hij in de *“soufleursbak”*, juist op het moment dat Liliane achter het toneel was verdwenen. De mensen in de zaal gierden het uit. Liliane had geen flauw idee waarom er zo werd gelachen. Ze kwam nietsvermoedend, en met haar brandslang terug het toneel opgewandeld, maar zag nergens haar tegenspeler. Wanneer ze hem met een pijnlijke grimas dan toch uit de bak zag klauteren, kon ook zij haar lach niet bedwingen. Naar Maurice junior me verzekerde was de sketch nooit een groter succes.

Last met de jugs

De controle op het naleven van de goede zeden was tussen de twee wereldoorlogen een stuk strenger dan nu. Van de marktzangers weten we dat elk nieuw repertorium dat ze uitbrachten (in principe) door de overheid werd nagezien.

Café-chantantzangers en revueartiesten moesten ook wel rekening houden met censuur, maar er werd meer door de vingers gezien omdat alles zich binnen de vier muren afspeelde. Toch werd er meermaals een discreet oor te luisteren gelegd. Ook *“Gerardino”* kreeg regelmatig kritische brieven op bepaalde sketches. Dat kwam zowel van de geestelijkheid als van gewone burgers.

Maurice junior herinnerde zich nog een brief waarop verontwaardigd werd gereageerd op de volgende uitlating in een sketch: *“Hebt ge dien ouden daar zien pikkelen?”*. De briefschrijver raadde de verantwoordelijke van de groep aan om de zin te vervangen door: *“Hebt ge die ouderling daar zien lopen?”*.

Vond de groep bepaalde kritieken terecht dan werd de tekst inderdaad aangepast, maar meestal bleef het toch bij het oorspronkelijke.

Anders verliep het bij een opvoering van de sketch *“De Stomme muzikant”*. Camiel die in de sketch als stomme muzikant door de commissaris werd ondervraagd, beantwoordde elke gestelde vraag door op een mondharmonica een gekende melodie te spelen. Werde hij naar zijn naam gevraagd, dan speelde hij het lied van *“Chareltje”*. Zijn geboorteplaats gaf hij te kennen met de melodie *“Daar bij die molen”*, of met *“Ik ben naar Parijs geweest”*, enz.... Omdat in de sketch de muzikant werd opgepakt voor het aanranden van een vrouw, vroeg de commissaris hoe hij de vrouw had aangerand. Omdat hij de daarop gespeelde melodie maar half begreep zei de commissaris: *“Ha ja, ik begrijp het, gij gaf haar een steke in haar steke?”*.

Na de voorstelling melde zich een rechter achter de coulissen met de raad om in het vervolg een deftiger taal te gebruiken.

Een “pakkend” Zeemanslied

Wanneer mijn moeder me over *“de Gerardino’s”* vertelde, dan had ze het telkens weer over een sketch waar volgens haar een wondermooi *“Zeemanslied”* in voorkwam. Dezelfde opmerking hoorde ik ook meermaals van anderen die zich die sketch herinnerden. Zelf heb ik die sketch nooit zien opvoeren, maar hij ging over *“een sketch met drie zeemannen, waarbij de mensen de tranen in de ogen kregen”*.

Ik sprak daarover met Maurice Vanlake junior die mij vertelde dat, wanneer ze de “*De drie zeemannen*” speelden, er inderdaad geen enkele zakdoek onaangeroerd bleef. Ik schreef het al, in revues en in het café-chantant waren gezongen sketches tot na de Tweede Wereldoorlog zeer populair.

“*De drie Zeemannen*” begon met een oude zeeman (*Camiel Vanlake*) die zijn wedervaren vertelde en bezong. Ondertussen kwamen er twee matrozen (*Gerarda Vanlake* en *Yvonne Dedrie*) hem beluisteren en na een korte kennismaking brachten de uitstekende zanger en zangeressen, driestemmig het “*Zeemanslied*.” Het lied wordt gezongen op “*L’heure exquise*”, een melodie uit de operette “*De lustige Weduwe*” van Franz Lehár.

Maurice herinnerde zich nog de laatste zin van de sketch, vooraleer het lied werd gezongen: “*En laat ons tot slot en ter herdenking van onze verdronken makkers, een laatste hulde aan hen brengen.*”.

Een foto

sketch “*Het Zeemanslied*”
met v.l.n.r., Camiel, Gerarda en Yvonne

uit de

De volledige tekst van het “*zeemanslied*” vond ik terug in een van de vele liedschriften die ik op mijn jarenlange zoektocht verzamelde.

HET ZEEMANSLIED

Zangwijze: l'Heure Exquise
uit de operette "De lustige Weduwe" van Franz Lehár.

Couplet

't Zee-mans le-ven is ons stre-ven, 't is ons leus. Stoei-en
va-ren o-ver ba-ren, 't is ons keus. Niets in het
le-ven, zelfs in de nood. Kan meer ge-noe-gen ge-ven
Refrein
dan ons duur-baar boot. Bij het schoon en het lief hel-der ween Klinkt ons
stem-me ann boord toch zo teer. Het ver-blydt elk ge-zin in het le-ven, ver-heft men
het zee-mans-lied. O het ruist o-ver de o-ce-aan, en weer-klinkt op de
vlat-te voor-taan. Noch het gol-ven-ge-luid noch het zee-len-ge-druis, o-ver-stemt het ge-
zang der ka-juit. En zo wieg'-len we teer, zo op en neer o-ver de
ba-ren, Den-ken niet aan de ge-va-ren, die de bruis-en-de zee ons brengt
mee. En zo wieg'-len we teer zo op en neer door wind ge-dre-
ven. 't Zee-mans-le-ven schenkt ons veel vreugd. Het doet ons hart-je deugd.

1ste couplet

't Zeemansleven is ons streven
't Is ons leus
Stoeien, varen, over baren
't Is ons keus
Niets in het leven
Zelfs in den nood
Kan meer genoeg geven
Dan ons duurbaar boot

Refrein

*Bij het schoon en het lief helder weer
 Klinkt ons stemme aan boord toch zoo teer
 Het verblijdt elk gezin in het leven
 Verheft men het zeemanslied
 O het ruischt over de oceaen
 Het weerkaatst in die vlakke voortaan
 Noch het golvengeluid
 Noch het zeilengedruisch
 Overstemt het gezang der kajuit*

*En zoo wieg'len we weer
 Zoo op en neer
 Over die baren
 Denken niet aan de gevaren
 Die de bruischende zee ons brengt mee*

*En zoo wieg'len we teer
 Zoo op en neer
 Door wind gedreven
 Het zeemansleven schenkt ons veel vreugd
 Het doet ons hart zoo 'n deugd*

2e couplet

*Vanaf in mijn kinderjaren
 Vond ik zeer
 Veel genoeg in het varen
 Op het neer
 Bij dagen en nachten
 Zag ik dat geluk
 'k Nam in mijn gedachten
 Vast den diepsten druk*

3e couplet

*Zoo slijt men ons dagen,
 't Leven op ons boot
 Vol gevaar is het omgeven
 't Is ons lot
 Men strijdt bij woest' orkanen
 Met onbezonnen moed
 Want door ons hart en aderen
 Stroomt Zeemans Bloed*

Slotcouplet

*De klok slaat 't uur
 't Is 't uur dat wij
 Herdenken aan hen die in de zee
 De dood daar vond
 Bij de stormen en rampen
 Ja vol droef geweest
 Ons leden hier die zijn
 Voor u gij braven*

*Die 't leven als wij
 Trotseerden op d'oceaan
 Menig zeeman
 Die ligt er thans begraven
 Die voor hun brood
 De wil en het bestaan*

*Slotrefrein
 Hier bidden is ons plicht
 Ten hemel steeds gericht
 Hier stil en zacht voor u voortaan
 Gij die in zee reeds zijt vergaan
 Hier bidden is ons plicht
 Ten hemel steeds gericht
 O RUST IN VREE
 O RUST IN VREE
 O RUST IN VREE*

Het einde van “Gerardino”

Na de Tweede Wereldoorlog verdwenen niet enkel de marktzangers in Vlaanderen, maar ook veel revuegroepen konden de toenemende kosten niet meer dragen. Steeds meer café-chantants sloten eveneens hun deuren, zodat uiteindelijk ook die vorm van volks amusement gedoemd was te verdwijnen.

De groep “Gerardino” vocht tegen die situatie met de moed der wanhoop, maar ook zij kregen het op de duur te moeilijk. De grote boeman voor al die moeilijkheden was een nieuwe wet die na 1945 van kracht werd. Zo kwam er een belasting voor alle café-uitbaters, die in hun instelling muziek speelden. Daar bovenop kwam er een bijkomende belasting wanneer er ook werd gedanst.

De belastingen op openbare vermakelijkheden, want zo noemt het gedrocht, zorgde er in Vlaanderen voor dat veel volkscafés, ten dode waren opgeschreven. Na 1950 hielden de talloze café-chantants definitief op te bestaan.

Ook “Gerardino” hield het voor bekeken. Het eerste familielid dat in 1949 de groep verliet was Gerarda. Kort daarop in hetzelfde jaar nog, gaf ook Maurice junior er de brui aan. Hij werd voltijds marktkramer in textielartikelen.

In 1952 besloot tenslotte ook stichter Maurice Vanlake om er het bijltje bij neer te leggen. Het logische gevolg was dat de ganse groep werd opgedoekt. Maurice werd verkoper bij de firma “L’Avenir”, in de streek van Roeselare. “L’Avenir” was vooral gekend om haar wasmachines, die toen volop in opbloei waren. Ook Camiel keerde terug naar zijn vroeger beroep als drukker, om er tot zijn opruststelling zijn boterham te verdienen.

Met “Gerardino” verdween er na een succesrijke periode van dertig jaar, een van de gekendste revue-groepen in West-Vlaanderen.

Dat de kind-sterren Liliane en Maurice junior plezier vonden in hun optredens bewijst hun verkleedpartij in de tuin

Vaste leden bij de groep Gerardino

Maurice Vanlake

° Rumbekke bij Roeselare op 23 augustus 1899

x Oostende in 1930 met Yvonne Dedrie, afkomstig van Oostende

+ Kachtem (rustoord St. Vincentius) op 29 oktober 1972

Tot aan het begin van de Tweede Wereldoorlog werkte Maurice in het bedrijf van zijn schoonbroer Emiel Lobbestaël, dat zich specialiseerde in het installeren van dieselmotoren.

In 1942 ging hij, samen met zijn broer Camiel, in Lombardzijde voor de Duitsers werken.

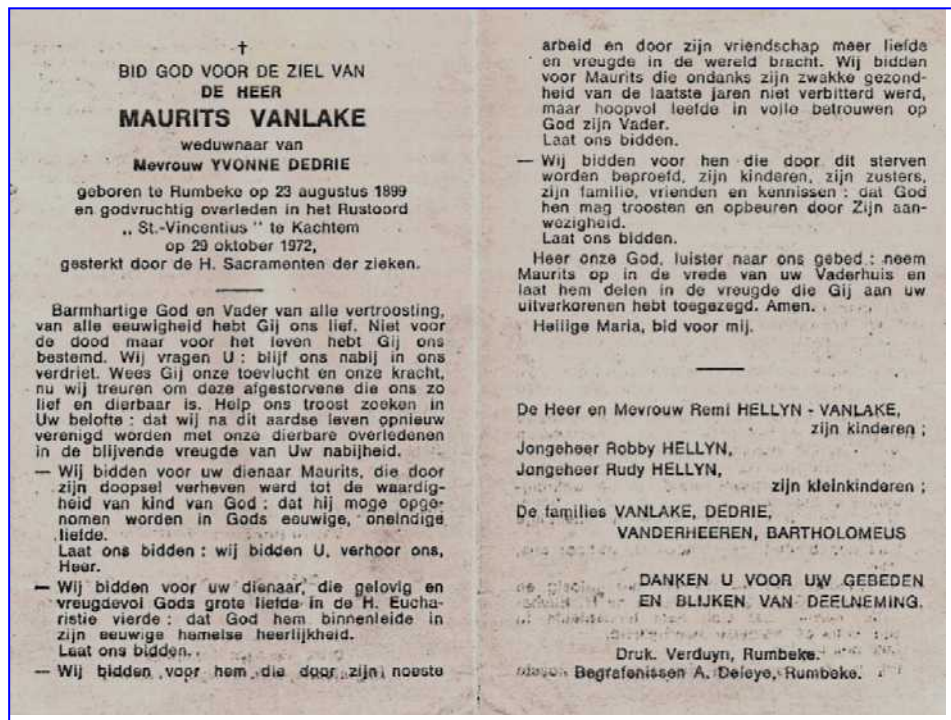
Zoals velen verdiende hij tijdens de oorlog een extraatje, met het smokkelen van oliën.

Na de oorlog leefde zijn gezin bijna uitsluitend met de opbrengsten van de groep "Gerardino".

Nadat de groep in 1952 ophield te bestaan, werkte hij als "publiekstrekker" bij de firma "L'Avenir", een bedrijf in Roeselare dat zich specialiseerde in het vervaardigen van wasmachines.

Een ernstig verkeersongeval na het beëindigen van zijn dagtaak, zorgde ervoor dat Maurice Vanlake volledig werkonbekwaam bleef.

Hij werd algemeen beschouwd als de stuwende kracht achter de groep "Gerardino"

Camiel Vanlake

° Rumbeke bij Roeselare op 27 augustus 1891

x in 1919 met Leoni Boudrez

+ Roeselare op 17 mei 1968

Net als zijn broer Maurice, liep hij school tot op de toen gebruikelijke leeftijd van 12 jaar.

Oefende daarna het beroep van drukker uit tot in 1939.

Vertrok in 1939 met zijn gezin naar het Henegouwse Anvaing. Daar werkte hij in een wolverwerkend bedrijf van een zekere Van Den Ende.

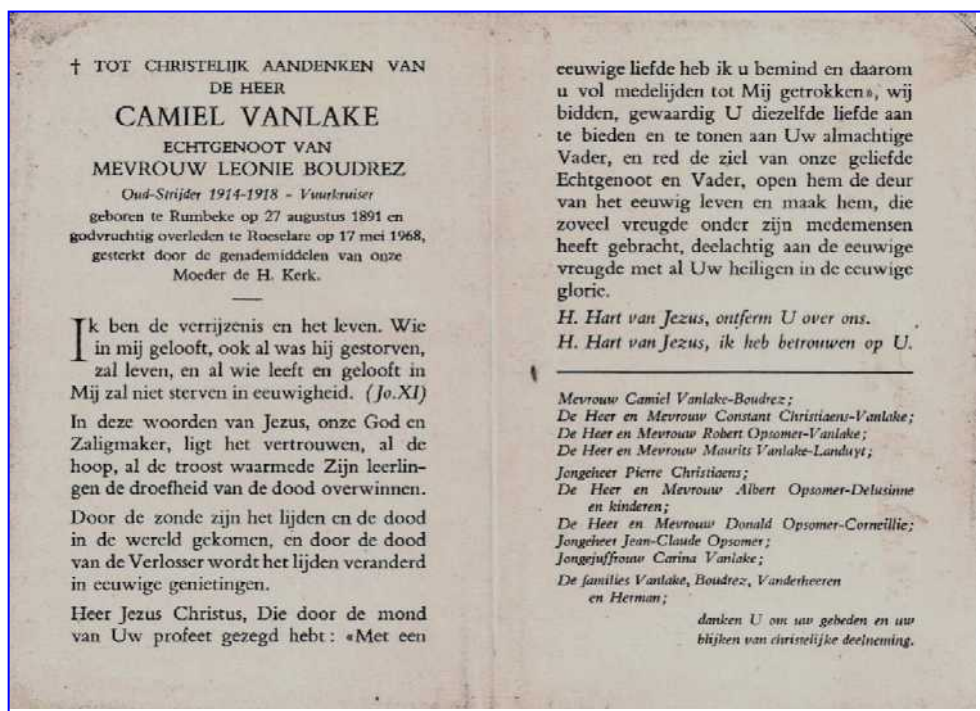
In 1942 verliet hij Anvaing om zich met zijn gezin terug in Rumbeke te vestigen.

Hij vond meteen werk in Lombardzijde, waar hij voor de Duitsers werkte. Daar maakte hij zich verdienstelijk in de keuken.

Na de oorlog in 1945 hernam hij zijn vroeger beroep van drukker, tot in 1956 de pensioengerechtigde leeftijd van 65 bereikt was.

Hij bleef tot in 1952 lid van "Gerardino" en werd altijd aangekondigd als "Camillio, koning der komieken".

Camiel Vanlake was ook zeven jaar soldaat, waaronder de vier oorlogsjaren van 1914-1918. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd hij ernstig aan het been gewond.

Gerarda Vanlake

° Rumbeke bij Roeselare op 20 augustus 1905

x (1ste huw.) Rumbeke in 1929 met Gerard Aernout uit Elverdinge.

x (2de huw.) Rumbeke in 1935 met Marcel Markey.

+ Roeselare op 24 februari 1977

Gerarda liep school tot haar twaalf jaar.

Daarna oefende ze het beroep van spinster uit in de "*Linière de Flandre*" tot in 1948.

Ging na haar eerste huwelijk in Elverdinge wonen, waardoor ze ook stopte als spelend lid van "*Gerardino*".

Na de dood van haar eerste man op 2 mei 1932, kwam ze terug naar Rumbeke bij haar ouders wonen.

Gerarda - waarnaar de groep "*Gerardino*" werd genoemd - was spelend lid vanaf het eerste jaar.

Gerarda Vanlake trad op onder haar echte naam, maar ook onder haar artiestennaam "*Lilly*".

Ze verliet de groep in 1949.

† BID GOD VOOR DE ZIEL VAN MEVROUW GERARDA MARIA VANLAKE echtgenote van de Heer Marcel MARKEY geboren te Rumbeke op 20 augustus 1905 en godvruchtig overleden in de kliniek Maria's Rustoord te Roeselare op 24 februari 1977, gesterkt door de H. Sacramenten der Zieken. « Dood en oordeel hoeven zij niet te vrezen die als liefdevolle mensen door het leven gingen. Zij zijn vrij van elke schuld. Wij kunnen hen niet beter uitgeleide doen dan met het besluit om, bekleed met de Heer Jezus dezelfde weg te gaan als zij. » Rom. 13,8,14 Heer God en Vader, het is uw Wil en uw verlangen dat de mens leeft, want niet voor de dood hebt Gij hem gemaakt, maar voor het eeuwig leven. Jezus uw Zoon is ons voorgedaan en door zijn woord en zijn voorbeeld heeft Hij ons uw liefde voor de mensen bewezen. Wij bidden U voor deze dierbare overledene die uit ons midden is weggegaan. Zij heeft geloofd in uw woord, zij heeft vertrouwd op uw goedheid en barmhartigheid, zij heeft getracht in goedheid en dienstvaardigheid haar liefde voor U en haar medemensens waar te maken. Wil haar opnemen in uw Rijk van vreugde en vrede, in het eeuwige leven.	Zegen allen die bedroefd zijn om haar heengaan: haar dierbare echtgenoot, kinderen en kleinkinderen, familieleden en vrienden. Wees ook ons steeds nabij met uw genade opdat ons leven moge vruchtbaar zijn en evangelisch gericht naar het voorbeeld van Jezus, uw Zoon en onze Heer. De Heer Marcel MARKEY, haar echtgenoot; De Heer en Mevrouw Freddy MARKEY - VANDEVELDE, haar kinderen; Jongevrouw Monie MARKEY, Jongheer Stefaan MARKEY, haar kleinkinderen; De families VANLAKE, MARKEY, VANDERHEEREN en DEGRYSE, DANKEN U VOOR UW GEBEDEN EN BLIJKEN VAN DEELNEMING. Begravenissen Mw. Van Hevel - Daleye - Rumbeke. Druk. Verduyn.
--	--

Yvonne Dedrie

° Oostende op 13 december 1912

x Oostende in 1930 met Maurice Vanlake

+ Roeselare op 24 maart 1961

Na haar huwelijk dat vanwege het wispelturig karakter van haar man, niet altijd over rozen liep, zette ze zich totaal in voor de groep. Zij was niet enkel spelend lid maar werkte ook thuis voor "Gerardino", zoals het helpen naaien van de kostuums.

Tijdens haar laatste jaren als spelend lid, kreeg ze ernstige problemen met haar gezondheid. Toch speelde ze, zittend met één been rustend op een stoel dapper door, tot de groep in 1952 ophield te bestaan.

Ze overleed na een lange, pijnlijke ziekte zoals dat heet.

Bij de groep trad ze altijd op onder de naam "Madame Yvonne".

Geloofd zij Jezus-Christus ! Amen. † Bid God voor de ziel van MEVROUW Yvonne DEDRIE Echtgenote van Heer Maurice VANLAKE geboren te Oostende de 13 december 1912 en godvruchtig overleden te Rumbke de 24 maart 1961, gesterkt door de troostmiddelen van onze Moeder de H. Kerk. <i>Zij was lid van alle godvruchtige genootschappen.</i> Het leven van de dierbare overledene was getekend met het kruis. Wanneer haar echtgenoot zwaar getroffen werd door een auto-ongeval verborg zij haar eigen leed om dat van haar man te verzachten. Die kommer om de anderen was een kenmerk van haar schone ziel want zij bezat een gouden hart : goed zijn voor de evenmens stond als het ware gegrift in haar leven zodat zij tenslotte zelf mocht ondervinden hetgeen Kristus heeft gezegd : «Wat gij aan de minsten van de mijnen hebt gedaan, dat hebt gij aan Mijzelf gedaan». Want nadat zij met geduld haar laatste pijnlijke ziekte had gedragen en gelouterd was geweest door het lijden heeft zij God gevonden.	<i>Mijn dierbare echtgenoot, kinders, kleinkinders en bloedverwanten, ik weet het, mijn afsterven valt U zeer pijnlijk, doch ik zeg U geen vaarwel maar een tot weerziens. Blijft daarom geloven in Kristus die gezegd heeft : «Ik ben de Verrijzenis en het leven», dan blijven we eens samen voor gans de eeuwigheid.</i> <i>Vrienden en kennissen en allen die mij hielpen, blijven wij elkander indachtig in onze gebeden gedurende deze tijdelijke scheiding.</i> <i>H. Hart van Jezus, ik betrouw op U !</i> † Heer Maurice VANLAKE, haar echtgenoot ; Heer en Mevrouw Ronny HELLYN-VANLAKE, Jonge Heer Robby HELLYN, Jonge Heer Rudy HELLYN, haar kinders en kleinkinders ; De families DEDRIE, VANLAKE en BARTHOLOMEUS, bedanken U van harte voor de blijken van kristelijke deelneming en gebeden. <i>Drak. G. Verduyn - Rumbke</i>
--	--

Maurice Vanlake (junior)

° Rumbeke op 11 augustus 1930
x ?? in 1953 met Estella Landuyt.

Hij is de zoon van de medestichter van de groep Camiel Vanlake.
Liep school tot zijn veertien jaar.
Begon als dertienjarige met private balletlessen in Moeskroen.
Kwam bij de groep in 1945, om er een balletduo te vormen met zijn nicht Liliane.
Speelde in noodsituaties ook wel kleinere rollen in een of andere sketch.
Net als zijn vader Camiel oefende hij het beroep van drukker uit, en dat tot in 1969.
Zijn vrouw hield na haar huwelijk een kledingzaak open in Roeselare.
In 1970 schakelde Maurice over van drukker naar marktkramer in textiel. Dat bleef hij tot aan zijn pensioen.

Liliane Vanlake

° Rumbeke op 18 mei 1932
x Rumbeke op 14 april 1955 met Remi Hellyn.

Verliet de schoolbanken toen ze veertien jaar was.
Maakte haar debuut bij de groep in 1939, als zevenjarig zangeresje onder de naam "*Bel Ami*".
Volgde vanaf haar negen jaar privaat balletlessen in Moeskroen, om later over te schakelen naar een erkende balletschool.
Vanaf haar dertien jaar vormde ze met haar neef Maurice, een ballet-duo, eerst onder de naam "*The Marljo's*" en later als het duo "*Levenslust*".
Van 1950 tot 1954 werkte ze in het wolverwerkend bedrijf Depoorter.
Liliane bleef bij de groep tot op de laatste voorstelling in 1952.
Na haar huwelijk in 1955 ging Liliane met haar man in het Antwerpse Berchem wonen.

Losse medewerkers bij “GERARDINO”

Jean Strubbe

- ° Brugge op 26 oktober 1894
- x Brugge in 1919 met Madeleine Beuckelaere
- + Brugge op 7 maart 1966

Jean was de vaste pianist van de groep Gerardino. Ook vinden we op een liedblad de naam van pianist Ferdinand Strubbe, die, door omstandigheden, soms zijn broer Jean verving.

Ferndiand Strubbe moet occasioneel bij de groep hebben gespeeld want noch Maurice junior noch Liliane herinnerden zich de man.

Ook de zoon van Ferdinand vertelde mij dat zijn vader maar zeer sporadisch bij “Gerardino” speelde.

Als zoon van Jan Strubbe zat Jean al vanaf zijn prille jeugd in het caféchantant-milieu. Jan Strubbe, de vader van Jean, was jaren lang uitbater van het socialistische partijlokaal en tevens caféchantant “ ‘t Keerske” in Brugge.

Hij bleef bij “Gerardino” tot 1952.

Jean Strubbe baatte enkele jaren het caféchantant “ ‘t Roosterken” uit in Brugge, waar hij zijn vrouw begeleidde op de piano.

Madeleine Beuckelaere

- ° Brugge op 17 juli 1899
- x Brugge in 1919 met Jean Strubbe
- + Brugge op 19 oktober 1963

Was ook buiten de provincie een veel gevraagde caféchantantzangeres.

Bij de groep “Gerardino” zong ze onder haar naam “*Madame Madeleine*” en onder haar artiestennaam “*Madelon*”.

Bij de “*groep Fransky*” uit Gent trad ze dan weer op als “*Madame Hélène*”.

Zij kwam waarschijnlijk in het caféchantantmilieu terecht door haar huwelijk met Jean Strubbe.

†

DIT WEZE EEN VROME GEDACHTENIS
AAN MEVROUW
Madeleine Beuckelaere
echtgenote van Heer Jean Strubbe

geboren te Brugge op 17 juli 1899 en er
overleden op 19 oktober 1963.

De Kerk is een wijze moeder die de barmhartigheid van God dichtert bij de mensen brengt. Wat zijn haar sacramenten en wat is haar liturgie anders als de instrumenten waardoor de barmhartige God op de mensen inwerkt. Wanneer wij bij een sterfbed staan, dan vinden wij geen beter gebed dan dat welk de Kerk zelf voor haar kinderen naar de Vader in de hemel opstuurt.

Daarom bidden wij: « Treed niet in het gericht met uw dienares, o Heer, want geen mens wordt bij u volmaakt en onbesproken bevonden indien Gijzelf haar geen vergiffenis schenkt van al haar zonden. Wij bidden U dan, o Heer, dat uw rechterlijk vonnis niet teneerdrukt diegene die wij in kristelijk geloof U aanbevelen. Moge zij door de hulp van uw genade aan de straf ontkomen; in haar leven was zij toch gemerkt met het teken van de H. Drieuldigheid dat zij in het doopsel ontving. Dit vragen wij U die eeuwig leeft als Opperste Heer.

Beminde Echtgenoot, ik dank u voor de goede en onverpoosde zorgen, vooral nu deze laatste jaren.

Dierbare Kinderen en Kleinkinderen,
ik dank u om de genegenheid waarmee gij mij hebt omringd, vooral toen de ziekte mijn laatste krachten gebroken heeft, het was voor mij de kruisweg die begon ... de weg die naar de dood moest gaan. Ik ben deze weg opgegaan die elke mens eens moet opgaan ... naar het ander leven. Leef zo dat dit ander leven ook voor u een gelukkige eeuwigheid moge bieden. Bid voor mij opdat ik Gods barmhartigheid moge verwerven.

Dierbare Familieteden en Vrienden, als laatste blijk van uw vriendschap vraag ik een vurig gebed voor mijn zielerust.

Zoet hart van Maria wees, mijn zaligheid. (300 d. afl.)

Heer Jean STRUBBE-BEUCKELAERE,
Heer en Mevrouw Jean STRUBBE -
LAHOUSSE en kinderen,
Heer en Mevrouw James STEWART -
STRUBBE en kinderen,
Heer en Mevrouw Jacques STRUBBE -
DE BADRIHAYE en kind,
Heer en Mevrouw Joseph STRUBBE -
BONTE en kinderen,
Heer en Mevrouw Daniel JANSSENS -
STRUBBE en kinderen,
De families BEUCKELAERE, STRUBBE,
SCHOUTEET en LUCAS
bedanken voor de gebeden en de
blijken van kristene deelneming.

Algemene Ceremonie Onderneming

Judith De Vulder

° Gent op 1 november 1899

x met Charles Wauters

+ Gent op 21 februari 1949

Judith was in diverse caféchantants en revues actief. Zowel in Oost- als in West-Vlaanderen was ze populair, en een gevierde zangeres.

Zat er als het ware tot over de oren in, en trad op in verschillende combinaties.

Zo kennen we het “*duo Vermandel – Judith*”, die samen optraden met het duo “*Pietro Van Daele*”, eveneens uit Gent.

Ze had familiale banden met *Eduard Fisbach*, eveneens caféchantantzanger.

Ze vormde ook een duo met caféchantantzanger “*O. Gusto*”.

Verving enkele jaren Gerarda Vanlake bij “*Gerardino*” en hield daar een blijvende vriendschap met alle leden van de groep aan over.

Haar man had een confectiezaak.

Geloofd zij Jezus-Christus. Amen.

†

BID VOOR DE ZIEL
VAN MEVROUW
JUDITH DE VULDER
Echtgenote van Charles Wauters

Geboren te Gent, op 1 November 1899 en aldaar
godvruchtig overleden op 21 Februari 1949 na een
kortstondige ziekte en ontvangen hebbende al de
Rechten onzer Moeder de H. Kerk.

Zware en zeer langdurige pijnen heb ik in mijn
lichaam geleden, maar uit liefde voor U, o mijn Heer
heb ik ze verdragen.

God heeft haar ziel door beproeving en ziekte
gereinigt van alle aangekleefdheid aan de wereld,
daarom ook zag zij de dood zonder schrik naderen,
wetende dat hij, die niet verduidelijkt de beproeving
lijdt, na het lijden de kroon des levens in de Hemel
zal ontvangen.

Wie haar kende, betreuren haar afsterven en
geven getuigenis van de goedheid haars harten.

De edele gevoelens harer ziel wonnen haar de
algemene achting.

Vaarwel diarbare echtgenoot, vaarwel teergeliefde
kinderen en familieleden. Ik heb u verlaten op aarde
doch ik leef in het land der levenden.

Vergeet mij niet in uwe gebeden, dient den Heer
alle dagen van uw leven en tot weerziens in 't verblijf
der gelukkigen.

Barmhartige Jezus, geef haar de eeuwige rust.

Druk. Wed. Reyniers & Zn., Sleepstraat 84 - 2.49

Mevrouw **JUDITH DE VULDER**

danke U voor de blijken van deelneming men
behoort in de rouw die men komt te treffen
door het afsterven van

Mijnheer Wed. Charles Wauters-DE VULDER;
Mijnheer en Mevr. Alexander Wauters-DE MENTER;
Mijnheer en Mevr. Edmond Wauters-LAMIROY;
De familie Wauters, DE VULDER, DE MENTER,
LAMIROY, BRUYNOOGHE, NONINCKX, VAN HOORDE,
ATYN, GOEDGEBUER, HOORNICK, FISBACH, DE
CLERCO en LEFEBVRE,

Andere losse medewerkers bij “Gerardino” waren,

- het duo Florentino
- Leonski
- Karolo(humorist)
- Robertino(goochelaar)
- Mento

...en waarschijnlijk zullen er nog wel anderen geweest zijn....

**Neuzen in het fotoalbum van
“GERARDINO”**

Camiel Vanlake soldaat tijdens W.O I

Studiofoto van Camiel Vanlake als militair

Camiel Van Lake, soldaat tijdens W.O. I

Yvonne Dedrie

* enkel voor eigen ge

*Foto's van o.m. Jean Strubbe en Madeleine Beuckelaere
voor hun café 't Roosterken*

Snuisteren in de liedteksten van Gerardino

Vroeger waren liedteksten, zeker in de volkse muziek, heel belangrijk. Of het nu een kluchtig, een sociaal of een liefdeslied betrof, het lied moest altijd inhoud hebben, en vooral ook emoties losweken. De mensen namen die teksten in zich op alsof het waargebeurde feiten betrof. Iedereen herkende er zichzelf in, of iemand die in een dergelijke situatie was verzeild. Het waren liederen met een inhoud die zo uit het leven gegrepen leken. Vandaar dat men ook sprak over “levensliederen”. En het waren zeker niet alleen onze markt- en café-chantantzangers die dergelijke levensliederen zongen, maar ook hoog gequoteerde charmezangers en -zangeressen brachten ze met groot succes. Denken we maar aan het repertoire van Berthe Sylva, Tino Rossi, Rina Ketty en nog zoveel ander Franse zangers en zangeressen in de periode 1900-1940. Ook in Nederland oogsten in dezelfde periode, zangers als Willy Derby, Lou Bandy en Bob Scholte veel succes met hun levensliederen. Na 1950 werden levensliederen al te gemakkelijk het (scheld)woord “*smartlap*” toebedeeld.

Het was van groot belang dat een goede tekst ondersteund werd door een sterke melodie. Vooral onze betere marktzangers zorgden ervoor dat de tekst van een gebeurtenislied gepaard ging met een gepaste keuze van de melodie. Het was ondenkbaar om een triestige tekst te zingen op het ritme van een “Skotisch”. Het mocht evenmin dat een plezierige tekst werd gezongen op het ritme een langzame wals. Zo werden hun moordliederen meestal op een wals ritme gezongen. Maar de ene walsmelodie is dan weer de andere niet. Zo klonk een opgewekte wals melodie als “*Sur le plancher des vaches*” te enthousiast om daarop een dramatisch gebeuren te bezingen. In de melodie van het lied “*Trink, bruderlein trink*”, kon dan weer wel genoeg expressie gelegd worden om een of andere wrede moord te bezingen. Met andere woorden, het was de fijnzinnigheid van de marktzanger die bepaalde welke tekst bij welke melodie paste. En die regel gold ook bij de café chantant zangers.

In de bijeengezochte liederen van de groep Gerardino vinden we naast kluchtliederen ook liefdesliederen, soldatenliederen, en sociaalkritische liederen. Hun repertoire telt eveneens liedteksten die we ook bij onze toenmalige marktzangers vinden. Dat bewijst hoe dicht marktzangers en café-chantantzangers bij elkaar aanleunden. Ook populaire fonoplaatsuccessen vinden we op het repertoire de café-chantantzangers, en dus ook bij Gerardino. Ook daarmee zaten ze op dezelfde lijn van de marktzangers.

Bij het snuisteren in het repertoire van Gerardino wil ik mij hier echter beperken tot enkele liefdesliederen en liederen met betrekking tot de Tweede Wereldoorlog. Gerardino was jammer genoeg in hetzelfde bedje ziel als veel andere café-chantantzangers. Zij verzuimden het vermelden van zangwijzen. Sommigen vond ik na lang zoeken terug.

LIEFDESLIEDEREN

1. Alles heeft maar zijnen tijd

zangw.: Titina, Agatha, Maria

1ste couplet

*Als men in het leven alles goed nagaat
Voelt toch ieder mensch hem in denzelfden staat
Hebt gij u somtijds wel g'amuzeerd
Dien tijd is rap gepasseerd
Jong zijn is de weelde dat weet iedereen
Maar er komt een tijd dat gij die blijft alleen
Men zegt 't is te laat als men is getrouwd
Dan is 't dat men zich berouwd*

Refrein

*Waar is, waar is, dien schoonen tijd naartoe
Kwam hij maar weer ik wierd hem nooit meer moe
Een vrouw of man die tegen niets meer kan
Al zijn zij oud zij voelen spijt
Dat alles toch zoo gauw verslijt*

2de couplet

*'k Zag lest een oud wijveken van 70 jaar
Met haar man een wandelingsken doen te gaar
Zij zagen met lust een verliefde paar
Kusjes geven aan elkaar
't Vrouwken sprak oh heere Pierke ziet ne keer
Was 't in onzen tijd ge deed dat ook wel weer
Pierken sprak verblijd wacht nog wat Katrien
't Huis zal 't ook wel gaan misschien*

3de couplet

*Eerst was ik een kindje dan een jonge man
Dan wierd ik een vader zeg wat peins der van
'k Voelde mij kontent lijk of dat het gaat
In den huwelijken staat
'k Heb nu zeven jongens en daarmee is 't stop
Maar zij groeien stillekens boven mijn kop
Is er twist in huis dan roep ik met spijt
Was ik nog in mijnen tijd*

2. Een tasje Café

1ste couplet

*Ieder ziet 't geluk met and're oogen
 Er zijn menschen wiens harte slechts trilt
 Om prachtige meubels te beoogen
 En een interieur à la Rotschild
 Ik voor mijn deel vraag niet zooveel
 Want integendeel
 Een tasje café, een sandwiches en u
 Een tafel, een stoel en een bed welnu?
 Geen phonospelen, of geen pianola
 Dat kan vervelen al dien tralala
 Een lief'lijk huisje voor ons getwee
 Een lekker kluisje waar woont de vrêe
 Een tasje café, een sandwiches en u
 En nu en dan nog een kusje welnu?*

2de couplet

*Waarom toch ach stelt men 't geld op de banken
 Waarom toch wroet men steeds en meer
 Zie hoevelen er van armoe janken
 Die bezit en geld heeft zorg en zeer
 Ik zeg toch maar en dat is waar
 Ik vraag enkel naar...
 Een tasje café, een sandwiches en u
 Een tafel, een stoel en een bed welnu?
 Nee, geen roll royce, of geen torpedo
 Want ons carosse, is onze dodo
 Een flinke bengel g'lijk zijn papa
 Een rosse engel g'lijk haar mama
 Een tasje café, een sandwiches en u
 En nu en dan nog een kusje welnu?*

3de couplet

*Zie hoevelen hun bestaan bederven
 Daag'lijks leest men namen in de krant
 Van verliefden die hun lief doen sterven
 Met revolvers maken hun van kant
 'k Hou niet daarvan, 'k weet niet hoe 't kan
 'k Vraag niets anders dan
 Een tasje café, een sandwiches en u
 Een tafel, een stoel en een bed welnu?
 De liefde doet lijden, veroorzaakt soms haat
 Dus beter te scheiden als het toch niet gaat
 Geen slaan of houwen, geen doodendans
 't Zijn and're vrouwen en and're mans
 Een tasje café, een sandwiches en u
 Is mijn verlangen en nu.... dank ik u*

3. Een kusje

1ste couplet

Spelen
Minnen en streelen
En te samen kusjes deelen
Dat wordt me nooit moe
Van in de dagen
Door moeder gedragen
Vindt zijn behagen
In eenen zoen

2de couplet

Minnen
Vreugde van zinnen
Een oprechte en reine vriendinne
Baart nimmer smart
Want als zij beiden
In 't donker vrijen
Dan valt het scheiden
Voor hun soms hard

3de couplet

Trouwen
Mannen en vrouwen
Die van elkander houwen
Gansch vol van 't zoet genot
Zullen geen kinderen
Hun liefde hind'ren
d'Hartstocht vermind'ren
Ik zeg voor 't slot

Refrein

Want een kus
Is vol liefstalligheid
Van een kus
Dan voelt men nimmer spijt
Samen spelen en streelen dat is
Wel 't gelukkigst' op aarde gewis
Eene kus
Brengt troost in het verdriet
En moeders kus
Die vergeet men niet

Refrein

Want een kus
Is vol liefstalligheid
Van een kus
Heeft zoo een paar geen spijt
Want wat spelen en streelen dat is
In het donker eene lavenis
Eene kus
Verdrijft al hunne smart
Want die kus
Maakt een vurig hart

Refrein

Hunnen kus
Klinkt als in vroeger tijd
Want die kus
Is niet meer heimelijk
Want het spelen en streelen dat is
Voor hun beiden zonder hindernis
Want zulk paar
Al wordt het grijs en oud
Kussen elkaar
Vol liefde tot ter dood

4. Hij stond 4 maal om te trouwen¹

zangw.: Mon Paris

*1. Ik wil u zingen nog een lied
Want ik ben nog jong in het verschiet
En 'k voel daarin toch geen berouw
Al was ik haast bijna viermaal getrouwd
Mijn eerste lief haar naam was Madelein
Het was een meisje toch zoo schoon en fijn
'k Gaf haar mijn geld voor trouwen zie
Ze liep met mijn spaarpot de bie*

Refrein

*Ik roep een vaarwel aan de vrouwen
't Is gedaan, 't is gedaan
Geen enkel mag men nog betrouwen
Al voel ik liefde om te vergaan
'k Zeg het voor de laatste keer
Trouwen dat doe ik niet meer
Want ik heb er mijn goeste van
't Is mij onverschillig zie
Het zij Treeze of Marie
'k Zal geen dwaasheid niet meer begaan
Ik roep een adieu aan de vrouwen
't Is gedaan, ja 't is gedaan*

*2. Mijn tweede lief was Julia
Het was met de goeste van papa
Dat wij verkeeren saperlot
En 'k zat er gansche dagen in haar kot
Op zekeren dag gingen wij naar de stad
En kochten al ons meubels op den plak
Als ik moest trouwen menschen god
Die was de bruid haar deur in 't slot*

*3. Het derde meisje mijn vriendin
Die streelde mij zoo vol van liefdemin
Wij zwoeren aan elkander trouw
Ik sprak Marie in 't kort wordt gij mijn vrouw
Den laatsten avond liep zij ongestoord
Naar de rivier en zij had haar versmoord
In plaats van trouwen met die klein
Moest ik op een begraving zijn*

*4. Mijn vierde lief was vijftig jaar
Zij droeg de laatste mode polka haar
'k Woonde bij haar op logement
Zij had vier kinders en geene vent
't Was een plezier papa van hier en daar
Wat eene vreugd' ik dacht aan geen gevaar
Opeens mijn vierde lief verdween
En 'k zat met haar kwekkers alleen*

¹ Dit lied ook bij Tamboer – MUZ0352 nr 82

5. Ik weet gewis hoe laat het is²

zangw.: Riquita

1. Ik was er maar twintig jaar als moeder zei
 Jongen zoekt u maar een vrouwken en wees blij
 'k Trok mijn beste kleeren aan
 't Was om naar een bal te gaan
 'k Had er nu nog nooit gevrijd en 'k dacht wel aan
 Hoe zal ik er bij het eerste meisje gaan
 Toch vond ik een vrouw vol min
 Die er stond in mijnen zin

Refrein

Ach mijn harte die klopte zoo zeer
 Als het meisje bij mij kwam zoo teer
 Toen ik haar 't eerste kusje moest geven
 Gansch mijn lichaam die ging aan het beven
 'k Had ze vast aan mijn been maar gewis
 Weet ik nu wel hoe late dat is

2. Als ik nu een maand of drij aan 't vrijen was
 Bracht het meisje daar zoo aardig iets van pas
 Pierken ik zit in 't verdriet
 Laat ons trouwen maar sebiet
 'k Dacht verdecken 'k heb ze vast en nu vol min
 In het korte ben ik vader van 't gezin
 En mijn woord gaf ik algauw
 Wel Katrien gij wordt mijn vrouw

Refrein

Nooit vergeet ik dien dag onzer trouw
 De verbinding van man en van vrouw
 Als men mij 't huwelijksboek kwam te geven
 Gansch mijn lichaam die ging aan het beven
 'k Had een vrouw en 'k was vader gewis
 Maar nu weet ik hoe late dat is

3. 'k Was er nu getrouwd voorwaar met mijnen zin
 Wel ons eerste huwelijksjaren was vol min
 Met mijn vrouw leefde ik blij
 'k Had er ook vier kinders bij
 Op een avond kwam ik 't huis en 'k vond een brief
 Mijne vrouw was er van onder met haar lief
 'k Had alleen nog 't kindernest
 Zij was weg met al de rest

Refrein

Nu zit ik dagelijks in 't gewezen
 Met vier kwekkers maar altijd alleen
 'k Ben geleerd in het trouwen en minnen
 Want 'k verlies bijna gansch mijne zinnen
 Zonder vrouw met mijn kinders gewis
 Weet ik nu wel hoe late dat is

² Dit lied ook op liedblad nr 60 van Frans Jacobs (MUZ0821 pag. 138)

6. Jan doet 't al

1. 'k Wil hier eens dames en heeren
 Vrij en vrank zonder geneeren
 Vertellen mijn ongelukkig lot
 'k Ben getrouwd met een dier vrouwen
 Die van 't werken niet en houwen
 Zij die maakt mij waarlijk nog zot

Refrein

Ze kan commandeeren,
 Op alles reklameeren
 't Is steeds Jan doet dit of dat
 Jan speelt met de kinderen
 Maar hun niet veel hinderen
 'k Moet eens gaan zoo in de stad
 Zoo gaat het voort, ja ongestoord
 En 'k moet daarbij nog wezen blij
 't Is Jan strijkt eens mijn rokken
 Jan stopt eens ons zokken
 Jan maakt eens de koffie klaar

2. In 't eerst dat we kennis kregen
 Was ze steeds zoo stil verlegen
 En noemde mij Jantje liefste man
 Maar getrouwd pas een paar weken
 Die begon ze met haar streken
 't Was geen Jantje meer maar kortaf Jan

3. Een dochter werd ons geboren
 'k Dacht 't geluk zal mij toehooren
 Maar het was nogmaals niet voor mij
 Jan moest 's nachts uit zijn bed springen
 Om de kleine te bedwingen
 Wie voort snorkte als een os was zij

4. Ik die zou mijn goede mensen
 Aan niemand zoo 'n vrouw toewenschen
 Want zoiets is waarelijk een kruis
 Och zie trouwen, die is houwen
 'k Moet nu weeral naar mijn vrouwe
 'k Zal weer gaan beginnen in mijn huis

7. Mijn lief is bij de Marine³

Marienen

1. Een meisje vol van min
 Die was er in 't begin
 Z'had lust al om te vrijen
 Met eenen naar haar zin
 Zij wandelde aan 't strand
 Daar zag ze eenen man
 Een matroos die sprak haar
 Zoo stil van liefde aan
 Ach schatje wees te vree
 En kom maar met mij mee
 Ik ben bij de marine
 Dat zijn mannen van de zee

Refrein

Mijn lief die is bij de marine
 Een soldaatje vol van moed
 Zijn kostuumke gaat hem goed
 Ge zoudt hem ne keer moeten zien(e)
 Als hij komt al in congé
 Brengt hij wat mee
 Hij is in 't varen goed geleerd
 En doet zijn stielken niet verkeerd
 In een bootje met ons twee
 Vaar ik zoo geeren met hem mee

2. Maar zie een tijd nadien
 Die kon ieder wel zien
 Het meisje liep zoo triestig
 Aan 't strand en bovendien
 Zij had er onbevreesd
 Al in de zee geweest
 Alleen met haar beminde
 Wel zie dat was een feest
 Maar sedert dienen tijd
 Die zit ze ferm in 't schijt
 Haar lief bij de marine
 Is verdwenen voor altijd

3. Dat had ze nooit verwacht
 Van op dien zekeren dag
 Als zij met hem op 't water
 Zacht in zijn armen lag
 Daar in het wiegje klein
 Ligt een marintje fijn
 Met traantjes in haar oogen
 Zingt zij nog de refrein
 Toch mint het meisje hem zeer
 En zegt zoo keer op keer
 Toch zal ik met hem trouwen
 Als hij nog eens komt weer

³ Dit lied ook op leidblad nr 88 van Frans Jacobs (MUZ0821)

8. Mijn Marieken**Kluchtlied****zangw.: Mont la su**

1. Ik vrijde met een meiske
 Haar naam die is Marie
 Het is een liefste seisje
 Die ik zoo gaarne zie
 Zij is voor mij geboren
 Het kan niet beter zijn
 Ik ben haar uitverkoren
 En zij zal de mijne zijn
 Als wij zoo samen blij
 Eens wandelen zij aan zij
 Zoo dichtjes bij elkander
 's Avonds in de maneschijn

2. Vrienden ge moet het weten
 Hoe ik er mee in kennis kwam
 Ik zal het nooit vergeten
 'k Zat er nevens op den tram
 Zij sprak zachtjes Mijnheer
 Ik heb mij zeer gedaan
 Wilt gij mij ekskuzeeren
 En met mij mede gaan
 Den avond die kwam aan
 Ik was zoo wat beschaamd
 En zoo ben ik met mijn Marieken
 Verder mee gegaan

Refrein

Ach Marie, ach Marie
 Gansch mijn hart is voor u 'k durf het zweeren
 Wel Marie, wel Marie
 Gij de schoonste bloem der floralie
 Zie Marie, zie Marie
 Zie, voor u wil ik mijn leven geven
 't Liefste meisje van de stad
 Ze heeft al twintig minnaars g'had
 Wel 'k zie haar zoo geerne

3. De menschen durven zeggen
 Dat ik ben eenen zot
 Omdat mijn lief Marieken
 Zoo scheef is sapperlot
 Z'is nog maar veertig jaren
 En heeft vier kinderen klein
 Als ik in 't kort zal trouwen
 Zal ik vader daarvan zijn
 Het is plezierig om zien
 Zij snuift er wel voor tien
 Als zij voor mij zal koken
 Eet ik meer snuif dan boullie

4. Gaan wij eens promineeren
 Den Zondagachternoen
 Dat kan ons nooit vervelen
 Zoo in het jeugdig groen
 Haar kinders al te samen
 Noemen mij al papa
 En al mijn schoone centen
 Die gaan op in chocolad'
 Zij drinkt net als een zwijn
 Mijn allerliefste klein
 Bedenkt toch wat een vreugde
 Als ik eens getrouwd zal zijn

9. Moeder ge moet niet reklameeren

zangw.: Charleston

*1. Twaalven van den nacht en ons Marie is nog niet thuis
Waar zou dat nu mogen zitten wel dat klein gespuis
Binst dat moeder hield de wacht
Hoorde zij 't lawijd zoo zacht
't Was haar snelle dochter die naar huis kwam in den nacht
Zij riep moeder zijt niet kwaad
Want gij weet hoe dat het gaat*

Refrein

*Ach wel moeder waarom zoo gereklameerd
'k Heb mij van den avond deftig g' amuzeert
Ik ben verliefd op mijnen Oscar
Hij is zoo leutig dat is waar
Ben ik eens met hem alleen ge ziet van hier
Al zijn bokkesprongen doen mij veel plezier
Is 't overstuur riep z'onverveerd
Moeder lief zijt niet kwaad
'k Heb mij toch zoo g'amuzeert*

*2. O wat kleine sletse denkt gij niet aan het gevaar
Zoo van liefde spreken en dat is maar 18 jaar
'k Heb uw woorden wel verstaan
Gij zult niet meer buiten gaan
't Is met uw Oscar zijn bokkesprongen ook gedaan
En dat springen onverveerd
Noemt gij deftig g'amuzeerd*

*3. En Marie die zat gevangen wel dat was een spijt
Zij was al 't plezier en ook daarbij haar vrijer kwijt
Maar zie 't ergste kwam maar aan
Van dien nacht had zij verstaan
Wat te vele met Oscar den bokkensprong gedaan
In het kort zingt ze fijn
Do-do kindje en 't refrein*

10. Moeder mijn lief is een chauffeur⁴

zangw.: Couper les cheveux

*1. Roza keek door 't venster terwijl moeder sprak tot haar
Wel mijn kind ik word er al een tijdje wat gewaar
'k Zou toch willen weten wat gij uitvoert op de baan
't Is altijd als gij ievers moet gaan
Ik kan verstaan dat gij vrijt Rozalie
Maar sapristie, dat wil ik weten en met wie*

Refrein

*Moeder mijn lief is een chauffeur
'k Zie hem zoo geerne, zoo geerne
Den automobiel staat voor de deur
Wel mijn kind pas maar op voor malheur
Hij rijdt altijd zoo zacht en stil
En op den buiten, den buiten
Vliegt hij zoo geerne in 't gaan en keeren
Zelfs in den donker zonder bril*

*2. Wel mijn kind wat is dat voor een jongen sapperlot
Is hij nen chauffeur dan komt hij nooit niet in mijn kot
Pakt liever een bakker zie dan hebt gij zeker brood
Maar geen automobielrijder der dood
Men leest altijd dat er veel op de baan
Menschen voortaan door hun naar 't pierland zijn gegaan*

*3. Wel mijn lieve moeder luistert goed en met verstand
In een koetsken rijden wel dat vind ik zoo plezant
En ik durfu zeggen dat mijn lief zoo hij nog leeft
Er nog maar drie doodgereden heeft
Trekt uw plan maar staat er niet van verstomd
Met uw gerij als er daar later iets van komt*

*4. Maar een tijd nadien was zij zoo triestig Rosalie
Zij kwam op een avond thuis en weende van verdriet
Wel mijn kind sprak moeder g'hebt een doodenrit gedaan
Met uw chauffeur, allée sprek maar komaan
Zij dierf niet spreken dat was toch te kras
Men zag alras dat zij omver gereden was*

⁴ Ook op liedblad nr 38 van Frans Jacobs

11. Och Eleonore**zangw.: Eleonore**

*1. Toen ik jong was een jaar of tien
 En ik speelde op de straat
 Dan was het met mijne vriendin
 Met mijn speelkameraad
 Wij deden veel deugnieterij
 En veel kwaadpoetsen
 'k Bond aan den steert van d'hond een blek
 Of anders belletrek
 En dan liepen wij zoo hart
 Totdat zij ons niet meer zagen staan
 Dan waren wij voldaan en ik zei haar wel aan*

Refrein

*Zeg blijft gij eeuwig bij mij
 Eleonore, Eleonore
 En zij antwoordde zeer vrij
 Als ik u zie ben ik zoo blij
 En toen was zij zoo tevrede
 Eleonore, Eleonore
 En weet ge wat ze tot mij zei
 Gij blijft mijn vriend cadee*

*2. 'k Groeide op ik werd achttien jaar
 Van tijd wierd ik wat gewaar
 Als ik speelde met mijne vriendin
 Kondet gij het goed zien
 Kreeg dan koorts dat was kolosaal
 Ja dat is bij de mannen allemaal
 Ik nam haar in mijn armen fel
 En de rest verstaat ge wel
 Ik sprak haar onder het kussen
 En zoenen van weleer
 Mijn liefste schat vroeger zei ik u dat*

*3. Zoo gingen wij voort ne lange tijd
 Met vrijen en dat gelach
 Maar op een keer wat een aardigheid
 Kwam er iets voor den dag
 Ik moest trouwen dat was mijn plicht
 En ze zei met een blij gezicht
 Welnu gij wordt vader beste vriend
 En nadien kwam er een kind
 Het was toch een aardig
 Precies als mijn Eleonore
 Met krollebolle haar, ik zong nog eens voorwaar*

12. O die vrouwen

Zangw.: Les Hommes

1. De vrouwkens, om ons te behagen, die dragen
 Zoo veel haar in hunnen nek
 Of in hun bek
 Willen wij ons tegen zulke wetten, verzetten
 Dan krijgen wij nog algauw het blek
 Dan smoort bij ied're vrouw
 Een maand lang de schouw

Refrein

Wilt ge dus van die lievekens, de vrouwen
 Veel houwen, veel houwen
 Probeer het dan het zal u niet berouwen
 Laat ze hun goesting doen
 't Is maar voor hun fatsoen
 Ja want nu ge weet zijn meest alle vrouwen
 Niet 't houwen, niet 't houwen
 Zij worden stapelzot
 Droomen van een kalot
 En ieder vrouw wil dan zijn een maskot

2. Van 's morgens vroeg al ziet ge ze loopen, met hoopen
 Zonder eten naar 't salon
 Zoo hard als 't maar kon
 Het nekske wordt goed en naar behooren, geschoren
 Moeder, dochter, tot zelfs ook mattant
 Ja, die gansch is van den tant
 Die vindt kort haar ook plezant

3. Ja met die kadotten wordt het eten, vergeten
 Tehuis zit de arme man
 Voor leege pan
 Wilt ook niet want 't zal u vervelen, opspelen
 Want dan staat gij er soms beter "veur"
 Zie als ze met haar coiffeur
 Ja, er peilt dan gauw van "deur"

Slotrefrein

Wilt ge dus van die lievekens, de vrouwen
 Veel houwen, veel houwen
 Doe dan maar best van uw bebbel t' houwen
 Denkt 't is voor die kalot
 Dat ik nu zwijg ach God
 Komt ge uw vrouw met eenen and'ren tegen
 Verlegen, verlegen
 Geef haar dan geen klop
 Maar denkt er liever op
 Da's die kalot die nu speelt in haren kop

13. VIE van BOMA

Kluchtlied

*1. Vrienden wil mij hier aanhooren
klagen, o, dat kan ik niet
ik ben voor het geluk geboren
het is voor elk toch zooveel niet
ik ben getrouwd ge moogt het weten
met een vrouwtjen zoo zacht en goed
mijn bom-ma-ma die is nog beter
die geeft voor mij haar hartebloed*

Refrein

*Vie van bom-ma ik heb ze toch zoo lief
vie van bom-ma dat is mijn hartedief
ik zie ze veel liever of mijn vraa troe-la-la
het is toch mijn bom-ma-ma hoes ka-ka
vie van bom-ma
'k krijg taaten met savooien
malsch en lekker die in de velden groeien
een kusje dat krijg ik toch somtijds van mijn vraa
vie van bom-ma-ma*

*2. Mijn bom-ma-ma ge moet het weten
die is nog flink en schoon
nooit heeft z'haren man goed bekeken
nu ik daar ben da's haren droom
en als ik 's morgens vroeg ga henen
dan zucht en treurt mijn bom-ma-ma
dan zoent zij me wel duizend keeren
zij bemint me meer of mijn vraa*

*3. 'k Ben gelukkig in mijn leven
'k heb twee vrouwen te gelijk
'k weet niet voor wie 'k meest zou schreeuwen
moesten ze dood gaan een van bei
dat bom-ma-ma nu maar blijft leven
meer vraag ik niet van Onzen Heer
moet er een van de twee kreveeren
dat mijne vrouw dan toch maar gaat*

14. Voor d'eerste maal

zangw.: **Petit Chapeau**⁵

*1. Moeder keek door 't venster en z'had juist gezien
Dat haar kleine Marieken liefde kwam te bién
Zij riep vol koleire zeg wat doet gij daar
En Marie gaf 't antwoord maar*

*Refrein
't Is vooral
D'eerste maal
Moeder 'k ben al 18 jaar
Op dien tijd
Als men vrijt
Wordt men toch wel iets gewaar
Man en vrouw
Zoo bijeen
Heeft toch wel een zoet bestaan
Geeft mij raad
Zijt niet kwaad
g'Hebt het vroeger ook gedaan*

*2. Moeder sprak: och meisje ge zijt veel te klein
Om al met een jongen zoo bij een te zijn
Ik zal u wel leeren wel het is gedaan
Gij zult niet meer buiten gaan*

*3. Zie Marieken moest nu op commissie gaan
En zij zag vol vreugde haar verliefde staan
Binst zij was aan 't minnen kwam haar moeder welaan
Daar met haren kloef te slaan*

*4. Het was al verloren wat haar moeder deed
Maar 't was wel Marieken die het later speelt
Want zij zat alleene met haar liefdepijn
Aan het wiegje van een klein*

⁵ "**Le petit chapeau**" [C] R. Demaret - fonoplaat van Fred Gouin 1927 (ODEON n° 165105)

15. Een kus op uw hand leidt somtijds tot schand
ZEDENSCHETS

zangw.: Ich kusse ihre hand Madame

*1. Mijn lieve damen op alle gamen
 Wil ik u eens een goede raad toekramen
 Wacht u voor d' heeren die steeds begeeren
 U met hun galanterie te charmeeren
 Een heer die galant uw hand kust
 Is altijd op meer belust*

Refrein

*Zij kussen slechts uw hand madam
 Doch eens vragen z'u meer
 Zek'ren dag stemt gij toe madam
 Bied hun uw mondje teer
 Tot gij zijt overhaald madam
 En gij vraagt wedermin
 Dan is uw roes voorbij madam
 Elders doen zij weer 't zelfd' exaam
 Een man die kust uw hand madam
 Heeft steeds iets meer in 't zin*

*2. Hoed u voor wenkjes, kleine geschenkjes
 Dat worden later vaak uw eerste krenkjes
 Schuwt ze die guiten, die flierefluiten
 Loven uw goedgevormde borst en kuit
 Dan streelen zij loflijk uw hand
 Maar wee u als uw hart ontbrand*

*3. Wees zelf niet plichtig, ook niet te schichtig
 Maar kleeft u ook vooral niet te opzichtig
 Kleeren en oogen, 't heeft nooit gelogen
 Hebben zeer vaak een mannenhart bewogen
 Om uitspraak te doen van 't gedacht
 Die anders nog sluimerde zacht*

Slotrefrein

*Maar als een heer u kust madam
 En hij meent het oprecht
 Dan geen coquetterie madam
 Doch gauw 't jawoord gezegd
 Zorgt voor g'u kussen laat madam
 Dat die man u plaiseert
 Want soms bij d'eerste kus madam
 Slaat een mannenhart vuur en vlam
 Spot met geen ware min madam
 Of dan loopt het verkeerd*

16. Het leven

woorden; Gerardino gez. door Maurice Vanlaecke

1. Wanneer de zon 's avonds in 't westen
 Langzaam ondergaat
 Wordt alles stil, eenzaam
 en gansch verlaten op straat
 Dan ziet men menig liefdepaar
 Stil en minnend zoo te gaar
 In 't late uur zoo dichtjes bij elkaar
 Fluist'rend schoon zooals akkoorden
 Klinken dan hun schoone woorden
 En dan stil en zeer tevrede
 In d'eenzaamheid met hun twee

Refrein

Nacht van liefde die nooit greefde, nacht van min
 Streelt hun zinnen, elkaar beminnen
 Is het edelste genot die men schenken kan
 Nacht van liefde die nooit greefde, nacht van min

2. Verwezenlijkt is nu samen ook hunnen
 Schoonen droom
 Want in een huisje bevallig
 Zoo liefelijk en schoon
 Ziet men de verliefden nu te gaar
 Gelukkig is nu 't minnepaar
 Door den echt vereend voor altijd met elkaar
 Ook een kindje lief en schoon
 Is verrijkt in hunne woon
 Neen, niet de minsten druk
 Hun oogen stralen van geluk

Refrein

Nacht van vreugde die ons verheugde en geluk
 Samen streven, voor elkaar leven
 Is hun droom die zij genieten nu te saam
 Nacht van vreugde die verheugde en geluk

3. Aan een bedsponde gezeten en met 't harte
 Vol rouwe
 Zit daar nu stil gansch bedroefd en veel weenend
 D' arme vrouwe
 Zucht zij nu in droevig geweene
 Op aarde ben ik gansch alleen
 Al 't vervlogen geluk is nu voor eeuwig heen
 Gansch alleen op dees aarde
 Ontruikt nu ook 't kind die 'k baarde
 Hem die zij beminde zacht
 Werd haar ontruikt in d'eenzame nacht

Refrein

*Nacht van weenen, gansch alleene
 Nacht van druk
 Alles ontnomen, o zoete droomen
 Zijn vervlogen
 Schoone stonden van weleer
 Nacht van weenen gansch alleen
 Nacht van druk*

17. Ik ben voor u geboren**Zangw.: Bateliers de la Volga**

*1. Vergeef mij blijf een weinig staan
 Zoo sprak een jonge man tot eene meid
 Sinds lang voel ik mijn liefdeklacht
 Voor u bij dag en nacht, ik smeeek u zacht*

Refrein

*Lina wil mij aanhooren
 Ik ben voor u geboren
 Laat mij niet langer in droefheid en smart
 'k Zal u beminnen en schenk u mijn hart
 Uw zwarte sralend' oogen
 Hebben mij reeds bewogen
 Gij zijt een meid die voldoet aan mijn zin
 Ach schoone Lina schenk mij liefdemin*

*2. Wilt gij met mij gelukkig zijn
 Stelp mijne liefdepijn, dierbare schat
 Gij zijt toch ouderloos alleen
 Omringt van groot geweene, zend mij niet heen*

*3. Maar Lina had geen vast gedacht
 Spotte met zijne klacht, 't was te gemeen
 Zij trok naar eene groote stad
 Waar zij plezieren had met iedereen*

Laatste refrein

*Een jaar was heen gevlogen
 Lina was reeds bedrogen
 Keerde terug naar haar dorpje zoo klein
 In afwachting dat zij moeder ging zijn
 Door iedereen verlaten
 Dwaalde zij langs de straten
 Haren verleider bezag haar niet meer
 En Lina stond met haar wichtje alleen*

18. KOM MET MIJ

zangw.: Venez avec moi

*uit het Fransch vertaald door Maurice Vanlaeke
gezongen met veel bijval door Mme Madelon*

*1. In de stille nacht
Wijl alles is vol pracht
In een schoone land
Wand'lend hand in hand
Fluisterend te gaar
Ging een liefdepaar
En zoo menig keer
Vroeg hij haar zoo teer*

Refrein

*O kom mee met mij
'k Zal u altijd oprecht beminnen
Kom mede met mij
Ge zult met mij tevreden zijn
'k Breng u naar mijn land
Waar ik dan streel uw hart en zinnen
't Is een paradijs
Gemaakt voor hen de verliefd zijn
In het zoet gedacht van een droom
De vrouw die is daar als een droom
O kom mee met mij
Laat mij u altijd trouw beminnen
Kom naar dit liefdeland
Waar men kan zoo gelukkig zijn*

*2. Maar met liefdesmart
En gebroken hart
Op het onverwacht
Sprak zij tot hem zacht
Vergeet mijn liefste mijn
Ons liefde mag niet zijn
En met liefdepijn
Herhaalde hij 't refrein*

*3. De liefde verdween
Door 't meisje dat ging heen
Naar ander geluk
Hij die bleef in druk
In dit mooie oord
Dacht hij aan zelfmoord
Zoo stierf hij inde nacht
Zingend nog heel zacht*

19. 'k Vergeet u niet

zangw.: Je vous aime

1. Liza waarom wilt gij mij verlaten
Ik heb u toch immers niets misdaan
Dat gij onze liefde zoo wilt haten
Gevoelt gij niet mijn lijden en mijn smart

Refrein

'k Vergeet u niet mijn kleine lieve schat
'k Vergeet u niet dat ik zoo zeer aanbad
Kom toch tot mij en troost mijn lijden, mijn smart
'k Verlang zoo teeder u te drukken aan mijn hart
Want zonder u kan ik mijn liefste klein
Neen zonder u niet langer meer zijn
Daarom kom weder want ik bemin u zoo teer
Schenk mij, o meisje, uw liefde weer

2. Dien dag dat wij ons samen verbinden
Onder het lommer der lindeboom
Dat wij elkander teer beminden
Zoo vurig was ons liefde, toch zoo schoon

3. O meisje lief laat u niet verleiden
Veracht het goud dat men soms u biedt
Denkt steeds aan mij en maakt mij blijde
Een werkmans waakt op u in het verschiet

4. Gij waart zoo goed wat streelt uw zinnen
Dat gij mijn liefde op eens zoo versmaad
Wilt toch geen ander man beminnen
Doodt niet het hart van uw minnaar voorwaar

Drukkerij H. Soenen-De Craemer, Rousselare

20. LIEFDEWALS⁶

Woorden van Lily

*1. 'k Maakte eens kennis in Monaco
Met een blond meisje en met droomend' oogen rein
'k Noodigde haar uit op een tango
En ze zei tot mij: liever een walsje klein*

Refrein

*'t Is een wals zoo teeder
Kom dans allen mede
O zoo zachte zweven
Op het bal vol liefdegloed
Met een schoone blonde
Wieg'lend door de zaal
Woorden van liefde verkonden
D'handjes zacht in elkaar*

*2. Maar om goed te dansen zegde zij
Moet ge op uw danseres wel verliefd zijn
Want al dansend voelt men allebei
Een zoete rilling wijl men kijkt terzij*

*3. Na een tijd verlieten wij te gaar
Dan die schoone zaal dicht bij elkaar getwee
Wij wierden samen een verliefd paar
En ze zingt nog steeds dit schoon refrein tevrete*

⁶ Ook in MUZ0930 Muzikaal Erfgoed Oostende – deel 4 – lied nr 1047

21. Schenk mij je glimlach

Uit het Fransch vertaald door Gerardino

Refrein

*Schenk mij uw glimlach, Maria
 's Avonds in Santa Lucia
 Kent gij den droom van een zuid'lijke nacht
 Die ons de wereld als een paradijs maakt
 Schenk mij uw glimlach, Maria
 's Avonds in Santa Lucia
 Hoort naar mijn lied dat 't geluk niet ontvlied
 Schenk mij uw glimlach, Maria*

*1. Gij, mijn stralende licht
 U alleen behoort mijn leven
 'k Zie uw lieflijk gezicht
 Voor u zou 'k alles geven
 'k Zal naar u mijn leven lang
 Niet anders doen dan trachten
 Maar ik voel mij haast bang
 Laat m'alles van u verwachten*

*2. Zinkt de zonne 's avonds neer
 En ruischen dan de boomen
 Mocht gij dan toch tot mij weer
 Weer komen zonder schroomen
 'k Vraag mij af waar zijt ge nu
 Waar moogt ge nu verblijven
 'k Zal u 't leven steeds voor u
 Doen wat u kan verblijden*

*3. Zoo wacht ik iedere dag
 En 'k zal steeds blijven wachten
 Want zonder uw lieve lach
 Kan ik niets meer verwachten
 Ja, 'k blijf u altijd trouw
 'k Zweer 't u te zijn voor 't leven
 Neen ik word u nooit ontrouw
 Wil mij ook uw liefde geven*

22. Vaarwel, valsche vriend

zangw.: Credo d'amour (? Emmanuel Chabrier, 1883)

1. Isabelle was schoon, dat is waar
 In den ouderdom van 20 jaar
 Schonk z'haar hart aan een jongen heer
 Die er zonder spijt 't meisje kwam verleiden
 Zij wierd moeder met smarte zoo zeer
 Haar beminde bezag haar niet meer
 Hij verbrak zijnen eed, zij die leed
 Dwaalde met haar klein
 Zuchtte vol van pijn

Refrein

Vaart wel gij valsche vriend
 Die ik heb zoo bemind
 Gij hebt mij wreed verlaten
 En gij loochent uw kind
 'k Gaf u mijn eer in pand
 En nu leef ik in schand
 'k Zal u voor eeuwig haten
 O minnaar zonder hart

2. Binst den tijd dat zij wachtte vol trouw
 Koos haar minnaar een andere vrouw
 Dat bericht deed het meisje zoo 'n pijn
 Zou haar arm kind dan een bastaard zijn
 O ze weende en smeekte hem teer
 Leonard stelt mij toch in mijn eer
 Doet het maar voor ons kind die u mint
 Maar die liefde tij
 Was voor hem voorbij

3. Op den dag zijner trouw ging zij heen
 Naar de kerk waar zij zag vol geweën
 In haar plaats eene andere bruid
 't Huwelijk voortaan wierd daar ingezegend
 Met haar kindje op den zelfden stond
 Viel zij plotseling neer op den grond
 Toen zij kwam weder bij in haar lij
 Met haar heesche stem
 Riep zij tot hem

23. ZAZA

*naar het Fransch door E. Hallaert
gezongen door Maurice Vanlaecke*

*1. Zek'ren dag in een dancing
Ontmoette een jongeling
Een vrouw die hem bekoorde
't Geen haar ook niet ontging
Hij wou haar openen zijn hart
Doch een deftige grijsaard
Die zich om haar niet stoorde
Weerhield hem bedaard
Sprak: vlucht haar 't is een slang
Of zij brengt u onheil levenslang*

Refrein

*Zaza is een dier deernen
Voor wie de mannen zijn een nietig speelgerief
Zij zal uw hart onteeren
Verloren is de man die zij eens noemt haar lief
Zaza is een coquette
Verkoopt haar lichaam maar gevoelt geen ware min
Zaza spant ondeugden
En vangt er elk in naar haar zin*

*2. Mijn zoon sprak nu d'oude heer
Verloor door haar ook zijn eer
Hij bezweek door haar schoonte
En zij lost' hem niet meer
Zoolang hij betaald' haar pracht
Weerhield z'hem met een helsche kracht
Maar later naar gewoonte
Heeft z'hem weer veracht
Zij spotte met zijn smart
Want Zaza is een slet zonder hart*

*3. 'k Heb er zoo 'n massa gekend
Die zijn door dit slecht serpent
Naar den ondergang gedreven
Het geluk ontwend
Voor 't geld is zij steeds bereid
Tot de vuilste dierlijkheid
Dat is haar walg'lijk leven
Echt onzedigheid
Gebruikt zij voor haar doel
Elk walgt om haar, die heeft eergevoel*

24. AMOR**zangw.: Amor**

1. Amor, amor, amor
Gaat ge voorbij
Langs uwe zij
Iedere avondsonde
Amor, amor, amor
Geneest de pijn
Als medicijn
Van iedere wonde
Liefde brengt veel vreugde
Maar ook wel eens veel smart
Liefde die vindt ge in iedereens hart
Liefde wil dringen zoo overal door
Liefde fluisterend aan je oor
Amor, amor, amor
Klinkt soms zoo zacht
Bij dag en nacht
Bij zon of donder
Amor, amor, amor
Hoort j' in een lied
Bij lach of grien
Het is een wonder
Liefde, amor

25. Ik ben vandaag toch zoo verliefd**Zangwijze: Ich bin heute ja so verliebt****Uit de Willy Forst-Film/TOBIS "Operette" (1941)****<https://youtu.be/nvLPXvRjYhQ>**

1. Vlak naast mijn huis woont een meisje, een schat
Dat ik maar niet kan vergeten
'k Heb haar in stilte reeds lang lief gehad
Wenschte dat ik haar als vrouw bezat
Zie ik haar gaan dan kijkt zij mij aan
Annemarie vol sympathie
Zing ik voor jou deze melodie

Refrein

Ik ben vandaag toch zoo verliefd
Nog nimmer was ik zoo verliefd
Mijn hart is vol van liefdestooi
Nog nooit was het leven zoo mooi
Ik weet mij van geluk geen raad
En zing dit lied in driekwartsmaat
Wat is het reuzefijn
Om zooals ik verliefd te zijn
Aan jou wil ik slechts denken
Mijn liefde schenken

*Hoor naar mijn lied
Ik ben vandaag toch zoo verliefd
Zoo wonderlijk verliefd
Mijn hart gaat sneller slaan
Alleen met jou wil ik door 't leven gaan*

*2. Wat kan op aarde gelukkiger zijn
Dan van elkaar te houden
Liefde heelt alles, verbergt het chagrijn
Brengt in het leven wat zonneshijn
Rijkdom op aard is niet alles waard
Toe kleine vrouw, zeg mij toch gauw
't Woord dat ik graag van je hooren zou*

26. 'k Wil leven voor de liefde

Zangwijze: Mein Leben für die Liebe (Zarah Leander)

*1. 'k Hou niet van dweepen en niet van knepen
Ik heb het land aan alle romantiek
En complimenten van flauwe venten
Ik kan er niets aan doen, dat maakt me ziek*

Refrein

*'k Wil leven voor de liefde, o ja
Mijn grootste vreugd is liefde, o ja
Ik kan eenmaal niet anders
'k Ben zoo van kop tot teen*

*Een hart als het mijn blijft niet graag alleen
Een nacht maar zonder liefde, o neen
'k Maak over die zaken niet veel tralala
'k Wil leven voor de liefde, o ja ja*

*2. Eens wil 'k mij geven
Voor heel mijn leven
Aan hem die mij kan temmen door zijn kracht
Doch op hem wachten, dagen en nachten
Zoo iets dat komt niet eens in mijn gedacht*

OORLOGSPERIKELLEN

27. Al de verraders in 't kot

Zangw.: Het Oempa-orkest

*1. Vrienden 't doet aardig maar w'hebben geen spijt
 Nu zijn we toch van de Duitschers bevrijd
 Want nu die zijn zij aan 't lopen
 Zij moeten geen koffie meer koopen
 Z'hebben gelachen met ons in den tijd
 Maar nu die hebben ze zelve het schijt
 Ze liepen zeer snel tot over den Rijn
 Waar 't ook geen kermis zal zijn*

Refrein

*Ja Hitlerken die ligt nu te stinken
 De Gestapo's zitten in 't kot
 Met de zwarten kunnen ze niet denken
 Aan de kogel of 't schavot
 Zij dachten met ons land te verraden
 Toonen w'ons zeker de man
 Nu moeten ze 'r aan, met den S.S. man)
 Aan hun straf die ontkomt geen daarvan) bis*

*2. 't Schilderken zat nu te beven in 't kot
 Met Goebels, von Papen en Goering de zot
 Himmler had nog de courage
 De Duitschers leugens in te blazen
 Duitschland zal d' eindzege hebben, zegt hij
 En nog nen heelen hoop zever daarbij
 Maar wat hij niet zei, dat groot vuil Duitsch zwijn
 Is: d'alliés staan al in Parijs*

*3. Nu komt een einde aan Hitler zijn macht
 Dat heeft hij zeker wel nooit niet gedacht
 Vijf jaar heeft hij moeten vechten
 Met veel verraders als knechten
 Maar wij gaan nu naar een beteren tijd
 De moffen zijn weg uit ons land voor altijd
 En eens of morgen zal 't weer vrede zijn
 En dan zal 't hier kermis zijn*

Slotrefrein

*Ons alliés zijn ons land ingekomen
 Duitschland zit lelijk in 't schijt
 't Is gedaan met de vliegende bommen
 Ze zijn nu kapot voor altijd
 En Hitlerke, de meester der wereld
 Die zal nu denken: "Mein Gott"
 Dat is nu zijn lot, o wat was hij zot)
 Hij was beter bij zijnen verfpot) bis*

28. DE SIEGFRIEDLIJN

Woorden van Gerardino

*1. Na 4 volle jaren wachten met veel ongeduld
Mag men vol lust heel fijn
Hier dit vroolijk liedje zingen nu naar hartelust
En met volle longen dan
Zingt ieder het refrein*

Refrein

*En ons waschte hangt te drogen aan de Siegfriedlijn
't Is de beste plaats voor bleek en drogerij
En ons waschte hangt te drogen aan de Siegfriedlijn
't Is ons wensch wij zeggen 't vrij
Onze lakens en ook vaders hemd
Moeders broek, wij zijn het al gewend
En ons waschte hangt te drogen aan de Siegfriedlijn
Tot ze goed gebleekt zal zijn*

*Komt men 's morgens buiten heel den dag tot 's avonds laat
Hooft ieder nu hoe 't gaat
Oude menschen, jonge guiten zingen 't op de maat
't Is ov'ral hetzelfde wijsje
Dat men hoort op straat*

*3. Onze jongens die marcheerden naar het Duitsche front
In mooi kostuum zoo fier
't Was op stap, in rijen en in ieder zijne mond
Klinkt dit liedje opgewekt
En zingen zij met zwier*

29. Een flinke vaderlander

Kluchtlied

Zangw.: Lison Lisette

Eigendom van E. Hallaert

Boertig gezongen door Leonski

1. G'hebt hier Policharmus Vande Kimpel
 Nen echten dapp'ren oorlogssoldaat
 'k Was maar 8 maand binnen, 'k was al simpel
 En nu leer ik voor slimme soldaat
 Zij roepen soms: wel beestekop of gaper
 Maar 'k stoor me niet aan hun geluid
 Moe'k op de wacht gaan ik stel mij te slapen
 Ja 't zit wat in maar 't komt ook soms wat uit
 En zoo nadert den dag alras
 Dat ik zal wezen van de klas

Refrein

Ik dien mijn vaderland met iever
 'k Ben d'er geeren bij omda 'k moê
 Maar mocht ik afgaan 'k had 't nog liever
 Dan sneld' ik naar mijn dorp toe
 Daar zou elkeen me welkom heeten
 Vader, moeder en gelijk wie
 Ons keuns, den ezel en ons geete
 En mijn snelle Romanie

2. Romanietje, waar ik van spreke
 Is een jong tjoepke, vijftig jaar
 Haar neuske loopt altijd lijk een beke
 Op haar kin groeit er varkenshaar
 Door haar schoonheid wist zij mij te verleiden
 En 't is daarmee, als 'k bij den troep
 Uit tijdverdrijf elders eens ga uit vrijen
 Denk ik aan heur want zij is mijne tjoep
 En zoo vind ik amuzement
 Ik die mijn dienst kontent

3. Ze zeggen: bij den troep zijn 't slechte dagen
 Maar toch niet voor mij, 'k ben goed gezien
 'k Mag elke morgen heel den koer opvagen
 Kuischen 't kabinet en de pisien
 'k Mag ook altijd mee helpen taten schellen
 Daar zit ik dan op mijn gemak
 'k Gebaar van niet, als mijn maten mij, kwellen
 Of maken soms mijn bed in eenen zak
 Dan lacht geheel de compagnie
 En ik ook want..... sapristie...

4. Moi je parle conter alle menschen
 Frankrijks die ik geleerd heb hier

*Want als d'officieren u verwenschen
 Hoort gij dagelijks niet anders schier
 Of embecil vous avez 8 jours koeksken
 En op ne wip zit g'in 't cachot
 Ook op de speksie doen z'het in geen doeksken
 Ne klop partij en gij moet achter 't slot
 't Is nen uil die 't niet en gaat
 Van te spelen troepsoldaat*

30. Deutschland stort ineen met zijn V-1

zangw.: To Typperary

*1. Bij d'eerste geruchten
 En daarbij het eerste zicht
 Dat hij was aan 't vluchten
 Heb ik een liedje gedicht
 Ik heb het zoo gedaan
 't Muziek kent vrouw en man
 En 'k weet dat iedereen het zingen kan*

Refrein

*It 's lange weg to tipperary
 It 's lange weg V1
 Dat affaire van Hitlerre
 Is veranderd in een been
 't Is dat beentje, ja dat beentje
 Die in Dolf zijn keele schoot
 Nu die roepen ze daar in de heimat
 Plaats van Führer, Dolf is zot*

*2. Na de nederlagen
 Die de keizer heeft gehad
 't Waren droeve dagen
 Deutschland die zat op zijn gat
 Dolfke dat was de man
 Liet verwepot in plan
 In plaats van klaksies werd hij Führer dan*

*3. Hij zit op zijn knienen
 Van het lopen zeker wel
 Bij vriend Mussolini
 Die zit in hetzelfde vel
 Den duce vroeg betreurd
 Wat is er toch gebeurd
 Wel, 'k heb mijn broek aan 't hakenkruis gescheurd*

4. Ik kan nog veel vertellen
 Maar onnoodig, vindt ge niet
 Doch ik vraag gezellen
 Voor het sluiten van mijn lied
 Zingt allen groot en klein
 Luidruchtig het refrein
 Dat al de moffen 't hooren in Berlijn

31. Het V liedje

Zangw.: Madelon

1. Den oorlog die is nu wederom afgeloopen
 De nazikliek die heeft haar verdiende loon
 Hitler zijn kop die is voor altijd gebroken
 Hij zou moeten hangen aan een hoogen boom
 Als moordenaar die zal hij boeten
 Veel huisgezinnen in 't verdriet
 Met zijn kultuur die zal hij moeten
 Naar d'helle vluchten dien bandiet
 Voor hem is 't nu gedaan
 Met ons zal 't beter gaan
 En bij het eerste pintje klinkt het nu voldaan

Refrein

De vrede is in ons landje getreden
 En overal wappert onze Driekleur
 Ons "Alliés" hebben dapper gestreden
 Gedaan is nu 't oorlogsmalheur
 Alarmsignaal klinkt ons nu niet meer na
 De vredesklokken zullen wij nu hooren
 Hip hip hoera, hip hip hoera, hip hip hoera

2. Vijf jaren lang kwamen zij ons koeioneren
 Met erzats scheins en veel andere stommiteit
 Zij wilden hier ons van Groot Europa leeren
 Voor elk opoffering waren zij bereid
 Zij gingen groote werken voeren
 Ons verdedigen zonder blaak
 Maar... wij zagen veel van hun toeren
 Ook de compagnie "Pit en Staak"
 Aan de kust aan het strand
 Waren ze sterk bemand
 Maar toch verloren zij de Tommy kwam den ander kant

3. Over de Rijn dat was Monty's liefste streven
 Geen Siegfriedlijn stuitte d'"Alliés" kolom
 De Soviets zijn ook niet ten achter gebleven

Om 't overwinnen was den Duitsch nog veel te dom
Nu is hij helemaal verslegen
Stuiptrekkend komt hij nooit meer recht
Voor ons openen nieuwe wegen
Niet meer dienen voor Hitlersknecht
Dien oorlog is weleer
't Wordt gevraagd ied're keer
Het is de laatste en nu
NOOIT GEEN OORLOG MEER

32. Hoera, weer eten

zangw.: Twee blauwe oogen

1. Schept courage 't is gedaan
Met het oorlogssport
't Is ons allen goed vergaan
Spijts het groot tekort
Menig boer die liet ons staan
Belgen trekt uw plan
Zijn dat toch wel woorden
't Is slechter of een tyran

Refrein

Zoovele boeren die van erzats zijn
Een groote muile maar een harte klein
Voor te bevrijden
Die spijs offer, lijden
Nu zegt den boer
't Is onzen toer

2. Ja den wekroep gaat over 't land
Eet uw boter op
Legt uw bloedgeld aan den kant
Het brengt geen vreugde op
Doet uw werk zelf op het land
Menig vluchteling
Moest bij u toch werken
Omdat gij de fout beging

Slotrefrein

Drie duizend baarden voor een zakske graan
Ja voor een werkmensch wie kan daar toch aan
Maar o die beurze
Ja dat was hun leuze
Weg is den tijd
Die ons verblijd

33. Laat ze draaien

Zangw.: Ouwe Taaie

1. Wij beleven rare toeren,
 Hier in ons landje klein
 Nu dat wij vrije menschen zijn
 En dat wij zijn bevrijd
 De tommie's doen commercie
 Van alles op de lijn
 De centen doen ze rollen dat is fijn

Refrein

Laat ze draaien joepi joepi jee jee jee }
 Met de tommie's joepi joepi jee } 2 maal

2. Engelsche sigaretten
 Een dooze corned-beef
 Een pakje margarine
 Ja dat voelt g'ol aan je lief (lijf)
 De tommie's doen commercie
 Ja daarin zijn ze leep
 Chocolade, koffië, goeie toiletzeep

3. En vele jonge meisjes
 Gaan met de tommie's mee
 Ze profiteeren dan ook
 Dikwijls een goe pakje thee
 Ze smoren 'lijk ne ketter
 O yes, Alricht, O.K.
 Die meisjes spelen geeren poemp sa dee

4. En d'algemeene spreuke
 Klinkt overal weldra
 't Is heb je geen souvenir
 Of sigaretje voor papa
 Dat is van onze kinders
 Maar 's avonds zingt het na
 Is papa aan het roken met veel tra la la

34. Met zijn oorlogsjaren

zangw.: Tipperary

1. 't Was in 't jaar 14 dat de Keizer van Duitschland
 Vier jaar is blijven zitten aan de Yzer op de kant
 Hitler gaf een sermoen
 Hij zou het beter doen
 Den Bliksemkrieg in veertig kwam er toen

Refrein

It's a long way to tipperary
 It's a long way Adolf
 Met al zijn moffen
 En met zijn stoffen
 Liep hij in de muile van den wolf
 Want de Belgen, Amerikanen
 Franschen en Engelschman
 Die gaan aan Hitler leeren als 't hij erbegint
 Hoe dat men zeker nen oorlog wint

2. Met Stuka zonder nafte
 En VI zonder piloot
 Die wilden zij in Londen
 G'heel den boel smijten kapot
 Maar Churchill was hem veur
 Hij klopte aan zijn deur
 En liet moestasken niet de minste keur

3. Met alle propaganda
 Liep hij in ons land hier rond
 Daardoor die kreeg hij hier en daar
 Nen uil naar 't Russisch front
 Hij gaf z'een kruis van eer
 Maar nu is 't onze keer
 Duitschland verklaart nu nooit geen oorlog meer

35. O die bommen

zangw.: Het gaat alles voorbij

1. Wat hooren we daar in de lucht
 Zijn de Moffen weer op de vlucht
 Neen 't is Churchill die paraat
 Naar de rest van Duitschland gaat
 Met kilos bommen tot millioen
 Gaan ze weer in Berlijn wat doen
 Kijkt maar rap in de gazet

't Is in groote letters gezet

Refrein

*Weer vijf van onze kerken
En een oud mannenhuis
Kwam de Tommie bewerken
En smeeet ze in gruis
Is dat niet goed gelogen
Nu dat zijn wij gewend
We worden bedrogen
En zoo is 't gekend*

*2. Is 't lijden van de moffen groot
Ze vreezen toch niet voor den dood
Voor ne Fuhrer van papier
Is sterven een schoon plezier
Intusschen zijn ze in Berlijn
Met bommen zal 't weer kermis zijn
En we lezen in 't legerbericht
De Tommie heeft zich niet gezwicht*

36. Wie zou er dat al kunnen doen

zangw.: Ouwe Taaie

*1. Wel Pier gij zijt vermagerd
Zegt ieder die mij ziet
'k En heb nochtans geen armoe of verdriet
'k Zou eten soms voor tweeë
Maar werken wel veur drij
En 'k doe er soms nog 't een en 't ander bij*

Refrein

*Alle dagen krijg ik mijn rantsoentje mee
En daarmee doe 'k al die jupi jee
Alle dagen krijg ik mijn rantsoentje mee
En 't is altijd jupi, jupi, jee*

*2. 'k Moet altijd eerst uit 't bedde
De laatsten 's avonds er in
Dat is nog maar een smaaksken van 't begin
Want wordt den kleinen wakker
't Mag één zijn van den nacht
Papa is altijd van de wacht*

*3. Is 't vrouwken naar de kino
En 't regent sakker-ku
Ik moet heur tegen met de paralu
Lig ik soms wat te rusten*

*Daar geeft ze niet in toe
Draait maar door al was ik nog zoo moe*

*4. 'k Zou willen van haar scheiden
Omdat ze 't overdrijft
Geloof het maar 'k ben tweemaal overwijft
'k Moet alles doen en laten
Als 't niet of wel kan gaan
Ach was den oorlog maar gedaan*

37. Wij gaan naar Engeland

zangw.: Neem me mee

*1. Aan 't strand stond een Duitscher
Een held van de zee
Hij kloeg aan de baren
Zijn droefheid en wee
Hij moest van den Führer
Naar Engeland gaan
Maar hij kon niet zwemmen
En bleef dan maar staan*

Refrein

*Führer waarom komt gij niet met ons op de baren
Met ons moet ge zijn ook al dreigen gevaren
Wij behooren te zamen als de visschen in zee
De haaien die zwemmen en zwem maar met ons mee*

*2. Toen kwam daar de Führer
Het strand opgegaan
Hij zag het soldaatje
En bleef even staan
Ben jij niet vertrokken
Met d'anderen op zee
Welneen zei 't soldaatje
'k En durve niet mee*

Refrein

*Führer waarom komt gij niet mee op de baren
Churchill zal ons wel brengen tot bedaren
Word voedsel voor d'haaien en zwem met ons mee
Wij behooren te zamen als de visschen in zee*

*3. Watblief zei de Führer
Gij laffe soldaat
Ik zal 't u eens leeren*

*Hoe gemakkelijk dat gaat
Stap maar in mijn snelboot
En vaart met mij mee
We drinken van avond
In Engeland nog thee*

Refrein

*Führer zoudt g'u deze maal ook niet bedriegen
Führer 't is gemakkelijk in de radio te liegen
In Londen geraken is een andere thee
Een Duitscher drinkt liever het water der zee*

*4. De mosselschuit vaarde
Tegen een torpil
Het schip sloeg aan spaandren
De motor viel stil
En Churchill vertelde
Ik schoot ze dooreen
Hun zielen die vlogen
Door d'eeuwigheid heen*

Refrein

*Führer uwe ziel is vertrokken van de baren
Naar d'hel zult gij gaan voor de rest van uw jaren
Uw ziel hangt te drogen als een hemd in de wind
Dat hebt gij te danken aan Duitschland die je mint*

38. De Nieuwe Orde

zangw.: Je bent met goud niet te betalen

*1. Hitler kwam België onteeren
En beweerde kameraad
De nieuwe orde zult gij leeren
En zeg dan hoe dat het gaat
Nu hebben wij ijd'le magen
Ook geen kleeren aan ons vel
Daarom dat wij ons afvragen
Is dat de nieuwe orde, 't is wel*

Refrein

*Al wat Duitsch is, moet nu maar verdwijnen
De vredeszon kan dan voor altijd schijnen
En de verraders, ja die laffe daders
Moeten er aan om voor Hitler te staan*

*2. Duitschland wilde ons volk versterken
Scherp zetten tegen de dood
't Vet konden wij niet verwerken
Neen we kenden geen slecht brood
Altijd friten en beefstukken
Rogge en fijngekapt stroo*

*Nooit gaan wij het beter lukken
'k Hebbe die orde niet noo*

*3. Wildet gij een kostume koopen
Gij kreeg er een 't merk "de mof"
Twee maanden kondt g'er mee loopen
En ze was er aan zonder bof
Dan namen zij nog ons eten
Wat ging hun de Belgen aan
Dat volk moest het nu maar weten
Als Duitschland maar bleef bestaan*

39. Zij draaien

zangw.: Twee blauwe oogen

*1. Weg den tijd van het verraad
Maar niet uit 't gedacht
Dat dit in ons land bestond
Wie had dat gedacht
Dat er zulke boeven zijn
Die hun volk verraân
En zoovele menschen
Deden naar Duitschland gaan*

Refrein

*Nu gaan ze draaien enkel voor de schijn
Maar wij die zeggen 't zal geen redding zijn
Ze gaan 't berouwen met hun mofsche klauwen
Nu w'in een tijd van vrede zijn*

*2. Zij die zonder medelij
Met toch zooveel leed belei
Scheidten reine min
Zij die schreven menig brief
Zonder naam hoe laf
Maar nu gaan ze zwijgen
Boeten verdiende straf*

*3. Mocht ons nieuw Belgisch bestuur
Gansch ons volk ten baat
Met een wilskracht vol van vuur
Straffen het verraad
Zoo gan wij de toekomst in
Met een gerust gemoed
't Zijn nu betere tijden
En zing daarom maar goed*

INHOUD

VOORBESCHOUWING	3
DE BEGINPERIODE VAN “GERARDINO”	7
HOE GING “GERARDINO” TE WERK?	11
“GERARDINO” EN DE SAMENWERKING MET ANDERE ARTIESTEN	20
DE LIEDBLADEN VAN GERARDINO	25
HERINNERINGEN EN ANEKDOTEN	31
HET ZEEMANSLIED	35
Zangwijze: l’Heure Exquise uit de operette “ <i>De lustige Weduwe</i> ” van Franz Lehàr.	35
HET EINDE VAN “GERARDINO”	38
VASTE LEDEN BIJ DE GROEP GERARDINO	39
Maurice Vanlake	39
Camiel Vanlake	40
Gerarda Vanlake	41
Yvonne Dedrie	42
Maurice Vanlake (junior)	43
Liliane Vanlake	43
LOSSE MEDEWERKERS BIJ “GERARDINO”	44
Jean Strubbe	44
Madeleine Beuckelaere	44
Judith De Vulder	45
Andere losse medewerkers bij “ <i>Gerardino</i> ” waren,	46
NEUZEN IN HET FOTOALBUM VAN “GERARDINO”	47
SNUISTEREN IN DE LIEDTEKSTEN VAN GERARDINO	52
LIEFDESLIEDEREN	53
1. Alles heeft maar zijnen tijd	53
zangw.: Titina, Agatha, Maria	53
2. Een tasje Café	54
3. Een kusje	55

4. Hij stond 4 maal om te trouwen	56
zangw.: Mon Paris	56
5. Ik weet gewis hoe laat het is	57
zangw.: Riquita	57
6. Jan doet 't al	58
7. Mijn lief is bij de Marine	59
Marienen	59
8. Mijn Marieken	60
Kluchtlied zangw.: Mont la su	60
9. Moeder ge moet niet reklameeren	61
zangw.: Charleston	61
10. Moeder mijn lief is een chauffeur	62
zangw.: Couper les cheveux	62
11. Och Eleonore	63
zangw.: Eleonore	63
12. O die vrouwen	64
Zangw.: Les Hommes	64
13. VIE van BOMA	65
14. Voor d'eerste maal	66
zangw.: Petit Chapeau	66
15. Een kus op uw hand leidt somtijds tot schand	67
zangw.: Ich kusse ihre hand Madame	67
16. Het leven	68
17. Ik ben voor u geboren	69
Zangw.: Bateliers de la Volga	69
18. KOM MET MIJ	70
zangw.: Venez avec moi	70
19. 'k Vergeet u niet	71
zangw.: Je vous aime	71
20. LIEFDEWALS	72
21. Schenk mij je glimlach	73
22. Vaarwel, valsche vriend	74
zangw.: Credo d'amour	74
23. ZAZA	75
24. AMOR	76
zangw.: Amor	76
25. Ik ben vandaag toch zoo verliefd	76
26. 'k Wil leven voor de liefde	77
 OORLOGSPERIKELN	 79
27. Al de verraders in 't kot	79
Zangw.: Het Oempa-orkest	79
28. DE SIEGFRIEDLIJN	80
29. Een flinke vaderlander	81
Kluchtlied Zangw.: Lison Lisette	81
30. Duitschland stort ineen met zijn V-1	82
zangw.: To Typperary	82
31. Het V liedje	83
Zangw.: Madelon	83
32. Hoera, weer eten	84
zangw.: Twee blauwe oogen	84
33. Laat ze draaien	85

Zangw.: Ouwe Taaie	85
34. Met zijn oorlogsjaren	86
zangw.: Tipperary	86
35. O die bommen	86
zangw.: Het gaat alles voorbij	86
36. Wie zou er dat al kunnen doen	87
zangw.: Ouwe Taaie	87
37. Wij gaan naar Engeland	88
zangw.: Neem me mee	88
38. De Nieuwe Orde	89
zangw.: Je bent met goud niet te betalen	89
39. Zij draaien	90
zangw.: Twee blauwe oogen	90